

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2003

Núm. 2-fascicle 3

Presidència
del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada els dies 25 i 26 de juny del 2003

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat d'Investidura del Molt Honorable Senyor President de les Illes Balears

fascicle 1

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, bones tardes. Començam la sessió i té la paraula el Sr. Jaume Matas.

EL SR. MATAS I PALOU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Vull en primer lloc agrair les felicitacions que els tres grups m'han dirigit, al nostre grup polític al començament de les seves respectives intervencions i per tant, jo també vull agrair aquest agraiement. I he volgut contestar en bloc en aquests tres partits, a aquests tres grups parlamentaris i sincerament, crec que no m'he equivocat, sobretot després de sentir les propostes que han fet els mateixos grups que evidentment i tal com ha dit el Sr. Rosselló, conformen una unitat, crec que ha dit una unitat d'actuació, o vol que conformin una unitat d'actuació i d'oposició i ell mateix ha mencionat que representen el 42% i és ell el que ha dit, efectivament, que volien conformar aquest projecte únic de pacte. Per tant, crec sincerament que no m'equivoc contestant als tres grups conjuntament i respon precisament a l'evidència de l'existència de dos models absolutament distints en les nostres propostes polítiques.

Efectivament un model polític que nosaltres hem constatat, insistesc programàticament parlant a les nostres propostes del nostre programa electoral a cadascuna de les illes i a la comunitat autònoma en conjunt i amb el pacte programàtic i de governabilitat que també vaig presentar i que hem acordat per a aquells grans temes i per a aquells grans projectes amb Unió Mallorca. Efectivament dos models distints, un model que des del nostre punt de vista defensa, que és el nostre, que el protagonisme està en la societat civil, un model que jo no vull tampoc entrar en determinades connotacions, però sí que vull recomanar que no es facin falsos maniqueïsmes, perquè és un model liberal des de la més ampla accepció del terme polític i del terme real de la paraula. Precisament un model que defensa més que mai la intervenció i l'actuació del sector públic allà on és necessari i allà on el sector privat no pot arribar en termes d'eficiència i d'eficàcia per si mateix i naturalment en els aspectes socials i a tots aquells aspectes allà on aquesta participació i aquesta evidència del sector públic és evident i és imprescindible. Un model però, que creu que són les sinèrgies, és la dinàmica de la pròpia societat, és aquest protagonisme d'aquesta societat civil el que precisament amaga tota la seva força.

El referent efectivament d'aquest projecte és, com molt bé ha dit la seva senyoria, el Sr. Antich com a cap d'aquesta oposició. I després de sentir la seva intervenció allà on m'ha plantejat entre altres coses i que tendrem ocasió segurament d'entrar-hi al llarg d'avui horabaixa i d'aquesta intervenció, però que en termes generals ha plantejat l'herència que avui rebem d'una economia sòlida, absolutament sòlida i d'un balanç magnífic de 4 anys de legislatura. I jo amb tot el respecte en aquest punt de vista l'única cosa que he de destacar és que efectivament a mi aquest plantejament no em concorda amb la realitat, però no té massa importància que no em concordi a mi, ni que aquest plantejament concordi a tots els nostres diputats

i diputades, és senzillament que jo crec que si alguna cosa s'ha demostrat en aquestes eleccions del mes de maig és que les paraules i també les d'avui al final no han casat amb els fets i que una cosa han estat les paraules i una cosa han estat els discursos, els plantejaments reals i irreals que es puguin haver fet des dels distints representants polítics i des de les institucions i una altra cosa és precisament allò que han dit els electors i allò que han dit els ciutadans en aquestes eleccions...

(Aplaudiments).

Perquè allò que està clar, allò que està clar des del meu punt de vista és que els resultats electorals avui són la clara diferència que existia o que ha d'existir en aquest discurs de fa un mes, fa dos mesos, al discurs d'avui perquè si al final aquest balanç que jo naturalment reconec que en aquest balanç hi ha coses positives, com no pot ser d'altra manera, jo no he dit i no vaig dir ahir que l'única cosa positiva d'aquest balanç d'aquests 4 anys fos precisament la política en matèria de transport públic, jo vaig dir que hi havia polítiques que s'havien fet i posava precisament com exemple la política del transport públic que em semblaven polítiques correctes i que el nostre compromís era, no només conservar, continuar i si és possible millorar aquestes polítiques. I lògicament jo som el primer en fer aquest reconeixement, però lluny de què aquest reconeixement es pugui confondre amb un balanç de la realitat que avui fa el cap, esper, de l'oposició, un balanç de la realitat que si fos tal com ell ho planteja, no té cap explicació i no ho entenc i a més, si a això li donam suport i ho ornam amb 6.000 milions de pessetes en publicitat per poder explicar i per poder vendre tots aquests èxits i tots aquests grans resultats...

(Alguns aplaudiments)

Si aquest és el balanç, jo no entenc com els ciutadans d'aquestes Illes han votat el que han votat...

(Aplaudiments).

No hi ha ni un sol acte de contrició i no em pertoca a mi valorar-ho, simplement ho vull recordar, en aquest balanç jo no he sentit ni un sol acte de contrició, significa que aquí no ha passat absolutament res i per tant, el balanç és un balanç magnífic, tenim les millors dades de turisme de tota Espanya, de tot Europa, tenim les millors dades d'atur de tota Espanya i de tot Europa, les coses ens van magníficament i el balanç ha estat un balanç extraordinari. Què passa? Passa que la realitat és caparruda i passa que la realitat és la que al final s'imposa i la realitat no és la que els polítics vulguem construir, la realitat no és la que els polítics ens vulguem imaginar, la realitat és la del carrer i podem entrar en totes les guerres i en totes les batalles de xifres, d'estadístiques que ens vulguem treure, inventar, exposar, és igual, tanmateix a la gent li va com li va i la gent sap personalment com li va. I jo estic molt orgullós de poder avui aquí defensar els empresaris, sense cap dubte, perquè entre altres coses són els empresaris, sobretot els petits i els mitjans, els que creen el 95, 96, 97% dels llocs de feina d'aquesta comunitat. Però a l'hora de veure les eleccions no hi ha tants d'empresaris en aquesta comunitat autònoma, si només fossin els empresaris els que pensessin que nosaltres..., que

estiguessin d'acord amb el nostre programa electoral no crec que avui estiguéssim asseguts aquí i en aquestes circumstàncies. I el resultat encara és més clar i definidor perquè si vostès analitzen el mapa dels resultats electorals a les zones turístiques, allà on no són única i exclusivament els empresaris els que voten, sinó que normalment són els treballadors i la gent que han patit les conseqüències d'aquesta situació i han vist com a ells personalment les coses no els anaven d'aquesta manera...

(Aplaudiments)

Deia una senyora del carrer, una perruquera, a qui feien una entrevista, deia que no és normal, ella deia explicant aquesta situació d'una forma que a mi em sembla també molt aclaridora, ella deia "són ells que no en tenen de crisis perquè ells cobren el seu sou públic cada mes, els que patim les conseqüències som nosaltres, la gent del carrer", aquesta sí pateix les conseqüències, és la gent que ha perdut el seu lloc de feina...

(Aplaudiments)

És la gent que ha perdut el seu lloc de feina, o és la gent que fa menys feina i la gent quan veu que les coses li han anat pitjor i li van pitjor és aquell treballador que abans podia fer hores extres i ara no en pot fer, és aquell treballador que el cridaven a fer feina el mes de febrer i que enguany l'han cridat a fer feina el mes d'abril, si l'han cridat, o és aquell treballador que avui està veient aquest debat i ho veu des de l'escepticisme que jo entenc que es veuen aquestes coses de vegades des de la ciutadania perquè ell té la preocupació, naturalment, de què passarà en aquesta temporada turística que ara afrontam i què passarà davant aquells anuncis i aquelles amenaces que enguany la temporada turística durarà menys que els altres anys i que és possible que ell que acabava la feina i el seu contracte a principis de novembre, tal com ja va començar a passar l'any passat d'una forma definitiva, enguany aquest contracte acabi un mes abans o que pugui veure minvats els seus ingressos amb un 20 o un 30%. Aquesta és la realitat, insistesc, no la que nosaltres vulguem explicar amb paraules, no la que nosaltres vulguem posar damunt els papers en estadístiques, la realitat és la que hi ha en el carrer i aquesta realitat és la que dia 25 de maig va anar a votar i es va pronunciar.

I per això jo sincerament crec que no és un bon camí començar aquesta nova legislatura com si no hagués passat res, jo crec que sí ha passat alguna cosa i ha passat alguna cosa important i nosaltres tenim la sensació i crec que aquesta sensació la tenen molts de ciutadans de les Illes Balears, que en les qüestions importants, en els temes realment importants i sense cap dubte en allò que tenim més important que són els nostres llocs de feina, hem perdut 4 anys. I jo crec que aquest ha estat el veredict i tenim l'obligació d'intentar recuperar aquest temps i jo vull insistir avui un altre pic amb el nostre missatge, el nostre missatge que passa per recuperar la confiança dels ciutadans perquè la nostra política pugui fer que aquesta realitat que està al carrer pugui avui recuperar la seva confiança, que puguem retornar el protagonisme a la societat civil que és la que realment pot fer que les coses millorin en

aquesta terra, que escoltem la societat civil, que respectem la societat civil. Les Illes Balears són el que són gràcies a la seva societat civil, no gràcies als polítics i entenc que en això no ens entenem, però vostès també han de respectar que nosaltres creiem que el mèrit, la responsabilitat de la riquesa de tot allò que s'ha fet en aquestes Illes és de la societat civil. I volem resoldre amb solucions els grans problemes que tenim d'infraestructures, de recuperar el lideratge turístic, de recuperar la llibertat en l'educació, de recuperar la llibertat en la llengua i tot això des d'una voluntat, sobretot en els grans temes i les grans qüestions, de consens, diàleg i voluntat d'intentar que aquests acords es realitzin per part de més d'un partit polític i tots els que puguin afegir-se a aquestes grans decisions. I lògicament a partir d'aquí i a partir de què som capaços de plantejar quin és el nostre missatge general i la diagnosi que jo crec que podem fer d'aquesta situació. Podem entrar en tots els problemes un a un, podem parlar d'ordenació del territori, d'energia, de carreteres, de transport, de medi ambient, de cohesió social, de llocs de feina, d'educació, de sanitat i d'allò que sigui, però sempre tenint en compte quin és el nostre punt de partida.

La societat civil, lògicament, són empresaris i són treballadors, la societat civil som tots i jo insistesc amb el fet, amb orgull, amb molt d'orgull i sense cap tipus de complex, em sent orgullós de defensar a tots els empresaris de les Illes Balears. Allò que no puc comprendre de la mateixa manera és que aquests empresaris no es defensin per part de tots els partits polítics perquè els empresaris són els que realment han creat i creen la major part dels llocs de feina d'aquestes Illes, són un element essencial per crear riquesa i per conformar l'empresa que es conforma d'empresaris i es conforma de treballadors. I per posar un exemple que pugui ser significatiu, només vull recordar unes paraules que no fa massa temps va dir un il·lustre socialista i president d'una comunitat autònoma espanyola, el Sr. Bono de Castella-La Manxa fa només 15 dies i va dir a una entrevista que li feien a la televisió "*en Castilla-La Mancha y en toda España los empresarios son progresistas y lo digo como presidente y como socialista, son progresistas porque crean progreso y porque sin ellos el progreso no es posible*". I jo senzillament coincidesc en aquesta tesi, en aquest cas d'un president socialista, que crec que amaga precisament un dels errors que hem comès al llarg d'aquesta anys i que ha estat crear aquests enfrontaments i que ha estat crear aquesta espècia de lluita de classes, crear aquesta espècia de fractura social d'uns i dels altres, de qui són els bons i qui són els dolents.

Quan jo parl de ser el president de tots, precisament és perquè vull defensar que el president no pot crear enfrontaments amb la societat civil, siguin del color que siguin i siguin d'allà on siguin. Qui ha creat enfrontaments ha estat el Govern d'aquestes Illes aquests 4 anys, en sectors complexos que tal vegada no han estat de la seva corda o no han tengut les mateixes conviccions que ells, però aquest és l'error i el resultat és un resultat de fractura social. Quan un govern s'enfronta, quan un govern romp ponts de diàleg, romp ponts d'enteniment entre qualsevol sector de la seva societat està produint una ruptura, una fractura social que al final ens acaba perjudicant a tots, no és bo, no és positiu. Deia precisament,

crec que era el secretari general del Partit Socialista de Mallorca a unes declaracions que els enfrontaments són negatius, estic d'acord, totalment d'acord. Els enfrontaments siguin amb qui siguin són dolents i són perjudicials i quan un és president no es pot permetre aquest luxe, és important que es mantinguin aquests ponts de diàleg i aquests ponts d'enteniment, no sempre efectivament estaràs d'acord, però les ruptures i aquests enfrontaments són realment allò que crea la fractura social. I els empresaris, petits, són probablement són els que més han patit la seva situació aquests 4 anys, perquè amb tots els respectes, els empresaris grans ja saben perfectament passar aquestes èpoques dolentes, tenen força per passar èpoques dolents i amb tot el respecte del món, necessiten probablement menys ajuda, però són els empresaris petits i mitjans de les Illes Balears els que han tingut més problemes en l'aplicació de l'ecotaxa, són els petits i els mitjans empresaris els que han rebut probablement amb més intensitat l'aplicació d'aquestes polítiques que els han perjudicat a ells directament al llarg d'aquests 4 anys, és a ells que s'ha d'anar i demanar-los com els ha anat aquests anys, si realment els ha anat tan bé com pareix ens ha plantejat avui el cap de l'oposició, el Sr. Antich, o si realment han patit unes circumstàncies que han fet que avui estiguessin molt preocupats, no només per la seva situació de present sinó també per les seves expectatives de futur.

Compartesc la voluntat de defensar l'interès general i compartesc, sobretot, que no es faci un fals maniqueisme o reduccionisme de determinats ideals polítics que puguin establir una confrontació entre allò que ha de ser la política liberal o allò que ha de ser la defensa de l'interès general i d'allò que és públic, baix cap concepte. Crec que els fets són els que demostren precisament qui és que defensa millor els interessos dels ciutadans, no són les paraules, no són els plantejaments polítics que es puguin fer, no són els papers que puguem escriure o puguem emplenar, no és veritat, no és veritat. Quin és el balanç d'aquests 4 anys d'aquesta societat en allò més important que tenim, els llocs de feina? A mi em sembla, fins i tot, ofensiu que en aquests puguem entrar en una batalla, en una guerra de xifres, pensem en la gent que està patint aquesta situació avui a les Illes Balears, jo crec que no és de rebut entrar en aquesta batalla de xifres, jo crec que..., mirin les batalles de xifres són molt fàcils de plantejar, escolti no em plantejgi dades d'una economia estacionalitzada a un moment puntual i a l'època punta, lògicament, em plantejgi dades de mitjana i sobretot em plantejgi dades del darrer any, quina és l'evolució i quina és la tendència. Som la comunitat autònoma que en el darrer any ha tingut menys altes d'afiliació a la Seguretat Social de tot Espanya en termes percentuals i en termes absoluts, sí o no? La resta és igual, el més important és com li van als ciutadans, el important és que donem una solució...

(Aplaudiments)

El més important..., mirin jo no vull entrar sincerament en aquest debat, però si jo no record malament fins i tot, en plena campanya electoral en una visita que va organitzar l'Obra Cultural Balear, crec que era una visita del Degà de la Facultat d'Econòmiques de la Pompeu Fabra, Don Guillem López Casanovas, era ell qui deia que el Govern de les Illes Balears,

insistesc ell, Don Guillem López Casanovas, almanco així va sortir reflectit als mitjans de comunicació deia que el Govern de les Illes Balears falsejava aquestes dades. Insistesc, m'és igual, no vull entrar dins aquesta polèmiques i no vull entrar en aquestes batalles perquè em semblen, sincerament, ofensives. La realitat és que aquí hi ha una situació allà on s'estan destruint llocs de feina cada dia que passa a les Illes Balears, aquí hi ha una situació real al carrer que és la que preocupa als ciutadans d'aquestes Illes i els ciutadans d'aquestes Illes volen que quan abans acabem amb els discursos, acabem de lletanies i acabem de litúrgies i ens posem, sigui el que sigui i el que aquesta cambra digui, a fer feina per solucionar els problemes d'aquests ciutadans...

(Aplaudiments)

Exactament igual pel que fa a les dades turístiques, no ho entenc, no ho entenc, jo m'he perdut, probablement tendrem les millors dades turístiques del món, d'acord allò que vostès vulguin, la realitat quina és? Érem el primer destí turístic d'Espanya i ara som el quart, perdem nombre de pernотacions, perdem nombre de pernотacions cada dia que passa i a més no fa falta anar molt lluny, se'n vagin vostès a les zones turístiques i vegin vostès quants d'hotels hi ha oberts perquè això és molt important, clar si em fan una comparació, lògicament, d'ocupació però no tenen en compte quin són els hotels que hi ha oberts, quan els hotels que hi havia oberts fa 3 o 4 anys eren un 30% més dels hotels que estan oberts, jo crec que hem de fer la comparació de xifres en termes homogenis, però estam en el mateix debat. Vagin al carrer i a més escoltin la veu dels ciutadans, els ciutadans han parlat i els ciutadans no han parlat per no res, els ciutadans parlen precisament per denunciar una situació que els preocupa i per intentar canviar i solucionar una situació que els afecte a ells personalment.

En qualsevol cas jo sí vull agrair, Sr. Antich, sí vull agrair totes les coses ben fetes que vostès ens deixen després d'aquests 4 anys, exactament igual que encara esper que vostè agraeixi les coses que es varen fer ben fetes i que varen rebre l'any 99...

(Aplaudiments)

Alguna degué ser, alguna degué ser. I també em permeti Sr. Antich, no és en pla irrespectuós, exactament igual com es va intentar fer un traspàs de poders l'any 99 en condicions de lleialtat i de respecte es pugui fer també, si aquesta cambra ho estima oportú, ara en aquestes eleccions i ho dic perquè em preocupa, em preocupa un Consell de Govern amb 82 punts, el Consell de Govern més gran i més ample de tota la legislatura i amb totes les coses que s'han proposat en aquest Consell de Govern. Només li ho dic perquè ens puguem entendre i perquè puguem fer, si aquesta cambra ho estima oportú, un traspàs en condicions que estic segur que serà la seva voluntat.

Estam absolutament d'acord que el turisme necessita d'una reconversió, però vull insistir amb l'anàlisi que hem de fer, vull insistir que hem de partir d'una anàlisi que aquesta reconversió que vol dir millorar una situació existent, i que estic segur que

tots compartim. S'ha de fer en primer lloc amb l'enteniment del sector, lògicament, hem de recuperar aquest diàleg que vostès han romput, que vostès han fracturat, per poder arribar a aquests acords i a aquests enteniments necessitam recuperar aquestes vies d'enteniment i efectivament allò que necessitam i crec que l'experiència ha estat aclaridora al llarg d'aquests anys, necessitam no posar en risc allò que tenim, no posar en risc els llocs de feina dels nostres treballadors perquè aquí s'ha arribat a qüestionar el model i nosaltres en aquests moments crec que hem de ser conscients que als nostres ciutadans els preocupa precisament que mitjançant les nostres polítiques puguem posar en perill els seus llocs de feina i la seva qualitat de vida.

Per tant, tal com vaig dir, com he dit avui matí, qualsevol projecte que es faci en aquestes condicions s'ha de fer intervenint amb l'oferta i en base, insistesc ja a la política que nosaltres varem programar amb la Llei general turística l'any 98, un govern liberal, un govern liberal que sap que ha d'intervenir quan s'ha d'intervenir i un govern liberal que és capaç de fer una contingentació de les places turístiques, precisament per reconduir un model, una llei que fa ni més ni manco que una contingentació de les places turístiques, que es diu aviat. Però clar un govern que és conscient que aquesta política de reconversió no es pot fer posant en perill l'actuació damunt la demanda i que aquesta demanda pugui posar en risc i en perill tot el model, perquè allò que estam posant en risc i en perill, tal com hem demostrat, efectivament són els llocs de feina dels nostres treballadors. Per tant, sí a un projecte, a un model econòmic turístic de major qualitat, sí a un model econòmic que pugui entrar en un procés de millora de la seva qualitat, de desestacionalització i lligat a un projecte de diversificació de la nostra economia, però sabent allò que feim i sense posar en risc allò que tenim. En definitiva, creant riquesa per a la nostra terra i per als nostres ciutadans.

Mirin en algun moment de la campanya electoral, quan presentàvem el nostre programa electoral després d'anar pels pobles, d'entrevistar-nos amb associacions i amb ciutadans, vaig tenir la temptació de no fer programa electoral i d'inventar-nos una ecotaxa, perquè és que, sincerament, i potser és que el tema s'ha magnificat, però per tot allà on anava he trobat coses que s'havien promès que es finançarien amb l'ecotaxa: camisetes de futbol, subvencions a equips esportius, projectes que res, sincerament, crec que tenien a veure amb la filosofia real de l'ecotaxa. Amb els doblers de l'ecotaxa tot s'havia d'arreglar. Per tant només s'havia d'agafar l'ecotaxa i dir que aquesta és la solució als nostres problemes, siguin mediambientals o no siguin mediambientals, siguin turístics o no siguin turístics, és igual, tot ho pagarà l'ecotaxa. Era la pedra filosofal, era la solució a tots els nostres problemes, i la naturalesa d'un impost es mesura pel fet imposable, mai pel destí de la recaptació. Hi ha gent aquí preparada que sap perfectament que això és essencial en política fiscal. Una cosa és el destí de la recaptació, però allò important és el fet imposable, perquè en política fiscal allò important, precisament, són els jocs d'equilibri i la influència de la política fiscal en la política econòmica.

Els ecologistes francesos, imposant una política fiscal mediambiental, sempre varen introduir la novetat que era una política fiscal mediambiental dissuasiva, però amb efectes de recaptació zero, i vostès recordaran que totes les propostes de política fiscal mediambiental que es feien des dels governs progressistes francesos es feien precisament amb increment de recaptació però també, al mateix temps, amb abaixada d'impostos en altres qüestions; la proposta estrella era la de les cotitzacions a la seguretat social. Per què?, perquè la política fiscal és una política econòmica en si mateixa, i la política fiscal com a política econòmica en si mateixa té efectes secundaris. Clar, això és el que s'ha de mesurar.

Tenc un butlletí del Parlament de fa tres anys on el Sr. Sampol fa una referència textual a un debat que es va fer en aquesta cambra sobre l'ecotaxa -jo encara era en aquesta cambra-, on el Sr. Sampol diu respecte a l'ecotaxa amb paraules textuales: "Mai se'ns ocorreria parlar d'ecotaxa ni posar un impost d'aquestes característiques en un moment de recessió econòmica". Ho diu vostè i està escrit en el butlletí. Aquest és el problema de l'ecotaxa.

Està clar que l'ecotaxa no és ni la solució ni té la culpa de tots els mals de la nostra indústria turística. Jo ho he dit mil vegades, i l'únic que tenc dret a demanar és que no es posin en la meua boca coses que jo no he dit. Jo sempre he reconegut que la situació actual de recessió turística tenia una clara incidència produïda per factors externs i, sobretot, de caràcter internacional; que la crisi internacional d'Alemanya, que els efectes de l'11 de setembre sense cap dubte, sense cap dubte, tenien repercussió i tenien efectes sobre la nostra crisi turística. El problema és que hem afegit al banyat, el problema és que als nostres veïnats no els va com ens va a nosaltres, i el problema és que els nostres veïnats també tenen la crisi internacional, el problema és que a Canàries també han de patir la crisi alemanya, el problema és que a Canàries també pateixen els atemptats de l'11 de setembre. I com és que Canàries, com és que València ens passen davant?, com és que Catalunya ens passa davant?, com és que tots ens passen davant i només a nosaltres les coses ens van tan malament i als altres no els van tan malament? Alguna cosa hem fet per afegir a aquest banyat, alguna cosa hem fet per agreujar una política turística que ha anat molt pitjor aquí que a qualsevol altre lloc d'Espanya.

I jo sincerament crec que el que hem fet ha estat atacar el turisme, i jo crec que això és inqüestionable i que tampoc no val la pena entrar-hi avui. Jo crec que aquest és un plantejament inqüestionable. S'han fet declaracions, s'han fet polítiques com la de l'ecotaxa que amaguem una política que va en contra de la nostra imatge turística com a destí turístic i que, en general, han perjudicat d'una forma notable el nostre destí turístic. Basta anar a veure els majoristes de viatges, basta anar a Europa i veure quina és la sensació avui que el turista no és ben rebut a les Illes Balears; basta, sincerament, escoltar un poc per adonar-se'n que la nostra imatge turística s'ha perjudicat. Que volem dir que no?, deim que no. Que volem dir que les coses van perfectes?, idè deim que les coses van perfectes. Que deim que som els millors del món i els més guapos?, perfecte. Però insistesc, una cosa és el que vostès diguin i

l'altra és la realitat del carrer, i avui la realitat del carrer ha parlat, i la realitat del carrer és la que s'ha posat de manifest.

Nosaltres no hem enganat ningú. Jo em comprometo, Sr. Antich, a tornar-li enviar el nostre programa electoral. Nosaltres hem dit que llevaríem l'ecotaxa; no entenc a què ve ara qualsevol altre plantejament. Nosaltres hem dit que llevaríem l'ecotaxa. L'únic que hem dit és que volíem que aquesta ecotaxa es llevàs després de poder escoltar el sector, i quan parl de sector he dit per activa i per passiva que parl d'empresaris, de treballadors, per tant de sindicats, de patronals, d'associacions, de majoristes de viatges i de tothom, en aquest cas també d'institucions que han demanat compartir aquesta mesa, d'institucions que tinguin alguna cosa a dir en el món del turisme. Lògicament podrem prendre aquesta decisió després d'haver escoltat el sector i que el sector probablement recomani aquesta retirada d'aquest impost que ens perjudica. Per tant nosaltres no hem enganat ningú, i nosaltres si alguna cosa hem fet durant aquesta campanya electoral és presentar un programa electoral, és presentar a la societat un programa electoral per no enganyar ningú i ens hem compromès al seu compliment.

També demanaria que no es tergiversassin les meves paraules, perquè jo he dit clarament que el fet que llevem l'ecotaxa no vol dir que no ens comprometem a mantenir i a garantir les inversions mediambientals, ho he dit també per activa i per passiva. Jo crec, insistesc, que s'ha fet una bona negociació del sistema de finançament autonòmic amb el govern que el Sr. Antich ha presidit al llarg d'aquests anys. Efectivament hi ha hagut més de 26.000 milions de pessetes d'ingressos que no estaven prevists i que avui suposen un important increment d'aquesta recaptació gràcies, insistesc, a una bona negociació pel que jo crec que ha estat un bon acord per a tots. S'han de trobar les vies, però el que és evident, insistesc, és que una cosa no té per què ser incompatible amb una altra. També haurem d'estar d'acord en el fet que una cosa és pagar camisetes de futbol amb l'ecotaxa i l'altra realment és fer mesures ambientals que vagin cap a la preservació del nostre patrimoni natural.

I en ordenació del territori el balanç també és desolador, perquè el balanç és el que hi ha. Què ha passat després d'aquests quatre anys? Què han fet? Tenim les Directrius d'Ordenació del Territori exactament igual, i afortunadament vàrem aprovar unes directrius d'ordenació del territori, afortunadament. Però és que aquestes directrius d'ordenació del territori estava estipulat a la llei que s'havien de desenvolupar, i sincerament han passat quatre anys i vostès no han desenvolupat ni els plans territorials, tots, ni les Directrius d'Ordenació del Territori. Estam com estàvem; han passat quatre anys i estam com estàvem, amb unes moratòries que vostès mateixos deien que eren un ténol, i ho comprenc, han de ser un ténol, però aquest ténol s'ha convertit en un ténol de quatre anys, i amb unes moratòries que al final s'han convertit en un objectiu en lloc d'un instrument, i com sempre sol passar unes moratòries, efectivament, que per aquestes circumstàncies, perquè no han pogut vostès dir quin és el seu model de planificació, quin és el seu model d'ordenació del territori que volen en aquestes illes, perquè avui l'únic model

que hi ha és el que nosaltres vàrem deixar de les Directrius d'Ordenació del Territori, ha creat inseguretats jurídiques i ha creat l'efecte contrari del que es perseguia, lògicament, més construcció que mai.

Clar, és que una cosa és, continuu amb el mateix, vull dir que vostès seguiran amb mi el mateix esquema inicial: una cosa és la realitat que vostès pinten i l'altra cosa és la realitat. Que jo som el del ciment?, escolti, a l'únic que li han dit pacte del ciment és a vostè, és a dir, vostè sabrà què ha fet aquests quatre anys, però la realitat és que tenim poques coses per dur-nos a la boca...

(Remor de veus)

...i la gran diferència entre els discursos d'abans i els discursos d'ara, i probablement la gran diferència, si aquesta cambra així ho estima oportú, que hi haurà entre aquests pròxims quatre anys amb el líder de l'oposició i els quatre anys que han passat, és que vostè ara serà líder de l'oposició, però vostè ha estat president del govern quatre anys, i aquesta diferència és molt important, lògicament, perquè a vostè també aquesta diferència el condicionarà a l'hora de fer l'oposició.

Per tant, què volem? Lògicament, resoldre d'una vegada per totes quin és l'escenari al qual ens volem dirigir, i hem proposat a més que aquest acord d'ordenació territorial, que aquest acord de plans territorials i del desenvolupament, de l'ordenació del territori, sigui un acord consensuat el més ampli possible, però també urgent, urgent perquè necessitam urgentment dir als ciutadans, dir a la societat en general què és el que es pot fer i què és el que no es pot fer, què és el que realment volem que sigui l'ordenació del territori a totes les Illes Balears i no els tinguem amb una situació com l'actual d'incertesa que provoca els efectes absolutament contraris als que perseguim.

Jo no he parlat de passejos marítims. També em posa paraules..., no tenc competències, per tant no n'he parlat, però estic encantat de poder aconseguir que es puguin fer els passejos marítims que es considerin respectuosos amb el medi ambient, que la gent els pugui gaudir, però no són competència meua en aquests moments.

En canvi sí que vull recordar que la figura de protecció que més èxit sempre ha tenguut probablement en els darrers anys a Espanya ha estat una figura que el nostre portaveu i la gent de Menorca recordaran perfectament, com és la reserva de la biosfera. Quin és l'èxit de la figura de protecció de la reserva de la biosfera que no tenen les altres iniciatives de protecció mediambiental? Que és una mesura de protecció que neix de baix cap a dalt, que compta amb la participació i amb el suport de tots els sectors afectats i de tota la gent afectada. És una figura de protecció que neix precisament amb l'acord majoritari de la població que està afectada per aquesta figura, i que efectivament fa que aquesta figura de protecció sigui una figura de protecció mediambiental que es converteix en un actiu, en una aposta estratègica de competitivitat per a aquell territori que aposta per aquesta figura enlloc d'un detriment i enlloc d'una figura limitadora que coarta drets. Ben al contrari,

aquestes figures de protecció incorporen precisament un actiu, incorporen un element diferenciador que fa i que pot fer que la seva indústria sigui millor, sigui més competitiva, que pot fer, en definitiva, que tots els ciutadans surtin beneficiats d'aquesta fórmula de protecció.

I vull recordar, perquè es tornen posar paraules en la meua boca que no he dit, que jo no he dit que no estigui a favor dels parcs naturals. Nosaltres estam a favor dels parcs naturals, i nosaltres estam a favor d'aquestes figures de protecció. Simplement un matís, i que quedi clar el que dic, simplement volem que aquests parcs naturals es facin per convicció, i no per imposició i no per obligació, i no tenc cap necessitat de recordar el que s'ha fet en el Ministeri de Medi Ambient i quina és la legislació del Ministeri de Medi Ambient. Comprendran que un poquet millor que vostès sí que la puc conèixer i no tenc en aquests moments voluntat d'entrar-hi, però sí que importa el propietari, sí que importa en una figura de protecció, sigui la que sigui, quin és el propietari de la terra, naturalment que importa, perquè quan s'estan conculcant o s'estan confiscant drets fonamentals com la propietat privada, i com el dret a aquesta propietat privada, es posen en joc interessos que nosaltres no estam disposats a violentar, i per això volem fer aquesta passa.

(Aplaudiments)

Jo no record haver dit que faríem autopistes a totes les illes. Jo he dit carreteres ràpides i segures, carreteres ràpides i segures. A Mallorca sí que ens hem compromès; tantes autopistes?, no, a Mallorca ens hem compromès a fer una autopista que vagi a Manacor, una autopista que vagi a Manacor que utilitzi el trajecte de l'autopista actual que va fins a Inca, i que aquesta autopista d'Inca es prolongaria -que jo sàpiga tampoc no he dit fins a Alcúdia- fins a l'encreuament de Sa Pobla a la carretera d'Alcúdia, i que, aprofitant aquesta continuació de l'autopista d'Inca, s'enllaçarà amb una autovia que va d'Inca a Manacor, amb la qual cosa garantim una autopista i una autovia, una carretera ràpida i segura de Palma a Manacor que té vuit quilòmetres més que el traçat directe, vuit, no en té més; són probablement tres minuts tenint en compte que anàssim a la mateixa velocitat, que no hi anam, i tenint en compte, a més, que el fet que posem una autopista a Manacor per aquest traçat alternatiu efectivament s'ha de tenir en compte que continua amb la carretera actual, que pot ser una magnífica carretera turística i que també es pot utilitzar, però amb unes altres condicions i per unes altres circumstàncies.

Jo crec que és una bona solució. És una bona solució, així ho hem entès els partits que hem inclòs aquesta proposta en el pacte, és la que menys consum té de territori i és la que garantirà que els ciutadans de Manacor i els ciutadans de tota la part d'Artà, de Son Cervera, de Capdepera, de Sant Llorenç, etc., tendran una comunicació fins a Manacor amb una autopista i amb una carretera ràpida i segura.

I només una qüestió. Jo crec que, sincerament, jo felicite el Sr. Sampol per la seva intervenció d'avui perquè em pareix que parlamentàriament ha estat una bona intervenció, com sempre, però en aquest cas ho dic amb tota sinceritat. L'únic..., només

a ell se li podia ocórrer fer, probablement, aquesta anàlisi dels doblers que costen o que poden costar aquests vuit quilòmetres més per als ciutadans en la seva economia diària, però l'únic que li vull dir és que jo el convid a fer els mateixos números però per fer aquestes carreteres. Clar, fem els mateixos números per fer les carreteres. Jo el convid a aquest envit: no només fem els números del que costa un traçat o del que costa l'altre perquè la realitat és que avui la gent que ha d'anar a Manacor -i aquí crec que n'hi ha bastant- sap quin temps tarden a Manacor, i no tarden 35 minuts, desgraciadament, no tarden 35 minuts. La gent sap que li costa anar a Manacor i per tant fem els mateixos números a l'hora de recomanar que es facin aquestes carreteres. Plantegem que perden els ciutadans cada dia avui per no tenir l'autopista d'Inca que pugui arribar fins a l'encreuament de Sa Pobla, plantegem als ciutadans de Sa Pobla que els costa cada, als ciutadans de Sa Pobla, avui el fet que no tinguin aquesta autopista fins a l'encreuament de Sa Pobla i, clar, amb aquest plantejament, que també val, potser estarem d'acord i correm tots a fer aquesta autopista o a fer aquestes carreteres.

Però que quedi clar que hem proposat tres eixos. No n'hem proposat desset, eh?, tres: autopista a Manacor, que és amb aquest traçat, Palma-Inca tercer carril i continuació de l'autopista d'Inca fins a l'encreuament de Sa Pobla amb autopista i autovia amb accessos controlats, carretera ràpida i segura d'Inca a Manacor. La continuació de l'autopista d'Inca fins a l'encreuament de Sa Pobla i el projecte, diguéssim, de Peguera-Santa Ponça-Peguera, que aquest està un poc enlaire, si bé està contemplat dins el conveni de carreteres. No n'hi ha més.

Sí n'hi ha una de molt important, efectivament, l'únic entrebanc que podria tenir aquesta opció que nosaltres hem proposat seria, efectivament, la solució dels accessos a la ciutat de Palma, i per això defensam el que sempre hem defensat: que és imprescindible el segon cinturó de Palma, i és amb el segon cinturó de Palma on se solucionen precisament aquests accessos.

(Aplaudiments)

Quant a la lliure elecció de centre educatiu, miri, jo crec que qualche cosa deu haver passat i deu passar amb la llibertat d'elecció de centre quan per primera vegada enguany els pares i les mares han hagut d'esperar que passassin les eleccions perquè la Conselleria d'Educació els assignàs els seus centres.

(Remor de veus i aplaudiments)

Alguna cosa ha passat. Justament enguany s'han donat dia 27 de maig. Justament, justament; bé, haurà estat casualitat, però alguna cosa passa. Alguna cosa passa quan els ciutadans han de fer, em diuen, tres mil canvis d'empadronament, no tenc més constància d'aquestes dades, però em diuen que els ciutadans han de fer més de tres mil canvis d'empadronament cada any per intentar vorejar la legislació i per poder tenir el centre al qual aspiren, lògicament davant una situació injusta. I jo crec que això s'ha d'arreglar, sincerament, i nosaltres defensam que això s'ha d'arreglar. Vostè em diu a la seva

intervenció que el 86%, ha dit vostè, de les places dels que havien demanat el primer destí l'han tengut. Perfecte, això vol dir que només hem d'arreglar el 14%. Cap problema, aquest és el nostre compromís, i nosaltres, lògicament, volem arreglar aquest problema.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

El que també vull destacar és el fet que vostè hagi fet referència, i jo hi estic d'acord, al fet que això no només és un increment de places a la concertada, sinó també a la pública. Totalment d'acord, totalment d'acord, i a més li agraeix aquestes paraules. El que passa és que no podem arribar a allò que ha passat a Andalusia, quan després d'una política des del nostre punt de vista equivocada s'han reduït a pràcticament la meitat les places concertades. No hi ha cap motiu per reduir les places concertades, tampoc les públiques però no les concertades. Per tant si nosaltres tenim possibilitat de resoldre aquestes situacions ampliant places concertades, ampliant places públiques, aquesta és la nostra voluntat de fer-ho, perquè creim que això redundarà en benefici de la qualitat de l'educació, perquè creim que al final aquesta llibertat d'elecció de centre per als pares i mares el que farà serà beneficiar els nostres ciutadans perquè incentivarà la qualitat d'aquests centres i podrà fer que aquests centres es puguin moure amb aquests incentius cap a una millor prestació de l'educació, del servei de l'educació.

I aquest és el sentit. Jo crec que no hi ha tampoc cap necessitat d'anar més lluny. El nostre objectiu és la qualitat, sense cap dubte. El nostre objectiu no és tirar-nos pedres damunt la nostra teulada ni empitjorar la qualitat del servei educatiu. No, no, volem tot el contrari, volem apostar per una qualitat amb un procés com aquest de respecte de la llibertat d'elecció de centre que pot incentivar aquesta qualitat.

I vull parlar també sense cap complex del tema de la llengua, malgrat sigui per donar resposta a les qüestions que s'han plantejat aquí. És fals, és fals, senyories, que ningú hagi dit que no volem defensar la nostra llengua pròpia, és fals. Ho poden repetir cent mil vegades, però serà cent mil vegades fals. El que hem de saber és si quan parlem de llengua pròpia parlem del mateix o no parlem del mateix. Aquesta és la qüestió, però a nosaltres no crec que ningú ens hagi de donar lliçons de com defensar la nostra llengua, a nosaltres, sincerament.

(Remor de veus)

Nosaltres hem defensat que els al·lots i al·lotes d'aquesta terra, quan acabin la seva formació escolar, parlin i escriguin perfectament les dues llengües oficials d'aquestes illes. Aquest és l'objectiu que compartim i aquest estic segur que és el punt on ens trobarem. Per tant en això estam totalment d'acord, i jo li vull recordar que qui ha fet la legislació perquè això fos possible ha estat el govern del Partit Popular, una legislació que vostès no han modificat, per tant tan dolenta no deu ser.

Què passa? Clar, que quan nosaltres parlem de defensar la nostra llengua no qüestionam, com també qualcú ha volgut

plantejar, la unitat de la llengua catalana, mai no l'hem qüestionada, no qüestionam la unitat de la llengua catalana...

(Aplaudiments)

...però el que sí qüestionam és una imposició d'una homogeneïtzació de la llengua, és a dir, unitat sí, però homogeneïtat no, és a dir, unitat de la llengua catalana sí, però són tan importants i són tan defensables per a nosaltres les modalitats lingüístiques del mallorquí, del menorquí, de l'eivissenc i del formenterenc que parlem en aquesta terra i formen part de la nostra cultura, de les nostres arrels i de la nostra forma de ser, són tan respectables aquestes com el català que es parla a Barcelona, exactament igual.

(Aplaudiments)

La llengua no és de ningú, i la llengua és tan seva com nostra, i nosaltres defensam la nostra llengua i defensam el bilingüisme en aquesta terra, i defensam que el que és una realitat al carrer, el bilingüisme, també sigui una realitat a la nostra educació i sigui una realitat a la nostra administració.

Respecte al règim especial de les Illes Balears, jo quan escolto aquestes intervencions, no totes però alguna, em produeix certa..., em reconforta, perquè aquí hi ha diputats i diputades que duen molts d'anys, aquí hi ha gent que ja té moltes crostes i hi ha gent que té memòria, i no fa tants d'anys, eh?, que es va debatre en aquesta cambra el règim especial de les Illes Balears. No fa tants d'anys que es va debatre en aquesta cambra el règim especial de les Illes Balears, i que ara tots ens haguem convertit en conversos d'allò que no servia per a res, d'allò que el Sr. Antoni Costa, il·lustre diputat socialista, deia que eren "*privilegios para los ricos de las Islas Baleares*"...

(Remor de veus)

...clar, que ara això sigui, diguéssim, l'element fonamental de la reivindicació del nostre fet insular, benvingut sigui, sincerament, benvingut sigui i jo estic content que al final el temps col·loqui les coses al seu lloc, i estic content que tots acceptem aquest règim especial de les Illes Balears pot ser l'instrument i és l'instrument que tenim per poder defensar les nostres reivindicacions, per poder defensar els nostres drets i per poder defensar la solució als nostres problemes de transport aeri, de transport de mercaderies, de carreteres, d'energia i de qualsevol altra qüestió que es pugui plantejar.

Vull recordar que la declaració d'interès públic dels vols de les Illes Balears és un procés que passa per la definició d'un estàndard de qualitat i d'un estàndard de freqüències, i després passa precisament per veure qui és i a quin preu es fan aquests serveis amb aquests estàndards de qualitat i amb aquestes freqüències. Allò important és l'objectiu final, allò important no són les propostes, diguéssim, més o manco electoralistes que puguem fer que no ens condueixin al resultat final que vulguem, perquè a més ja hem tengut experiències en aquest sentit. El que ens interessa és tenir les freqüències garantides que necessitam, tenir-les amb la qualitat de transport que

nosaltres exigim i amb el preu que considerem que és assequible per als nostres ciutadans.

Per tant, jo vull agafar també aquesta proposta, aquesta proposta i aquest envit de col·laboració amb el REB, lògicament no hi entraré, però tampoc no compartesc el balanç del que ha estat aquesta negociació al llarg d'aquests quatre anys, l'únic que sí vull dir és, sincerament, ho he dit moltes vegades i ho vull repetir avui aquí, al final de l'enfrontament, que mai no és culpa d'un, normalment quan dos no s'entenen és culpa de tots dos, normalment, normalment, d'aquest enfrontament, del qual lògicament es poden treure rendiments electorals, el que és clar és que qui no es beneficia en absolut són els ciutadans de les Illes Balears. De la política de la confrontació, de la política de l'enfrontament difícilment es beneficiaran els ciutadans de les Illes Balears. Crec que nosaltres tenim l'obligació, en aquest cas, de ser pràctics, de trobar vies d'acord, vies d'enteniment, aquests acords i aquests enteniments s'han trobat en altres circumstàncies i en altres qüestions, i jo vull posar un exemple perquè ningú no en tenguí cap dubte.

Efectivament, com vostès han recordat aquí, jo vaig haver de dur endavant, com a ministre de Medi Ambient, el Pla hidrològic nacional, no vaig ser capaç de posar-me d'acord amb el Pla hidrològic nacional, que era una cosa que, a més, creia que podia tenir beneficis per a les Illes Balears, no vaig ser capaç de posar-me d'acord, i reconec la meua part de culpa amb la consellera de Medi Ambient i amb el Govern de les Illes Balears. Però, en canvi, em vaig posar d'acord perfectament amb el Sr. Bono i amb el Sr. Rodríguez Ibarra, ... Alguna cosa deu passar, alguna cosa deu passar si resulta que són possibles els acords amb altres presidents i, en canvi, aquests acords no han estat possibles aquí.

Pensam que la política d'habitatge de protecció oficial és una política que s'ha de continuar. Pensam que no és la solució al problema de l'habitatge, la incidència és una incidència relativa, crec que vostès ho compartiran amb tots nosaltres, és una incidència relativa quantitativament parlant, no és la solució, però lògicament sí que creim que és una política que s'ha de continuar. Exactament igual la política del transport públic, ho vull dir un altre pic, perquè m'ho demanen, en el sentit que creim que aquesta és una política que s'ha de mantenir, que s'ha de millorar, estudiarem com millorar-la si vostès ens donen la seva confiança, ens donen el seu suport, estudiarem les fórmules per millorar-la, i també hem de saber sincerament què és el que hi ha i quines són les possibilitats que tenim.

I volem que la descentralització, sense cap dubte, i ho hem escrit, sigui una descentralització que també arribi als ajuntaments, perquè aquest és el nostre compromís electoral, aquesta és la nostra proposta electoral, no és nova, duim molt de temps defensant-la, per tant això està establert amb aquest compromís dins el nostre programa electoral. Exactament igual que figura en aquest programa electoral, que jo estic disposat a explicar-los cada vegada que faci falta, la construcció del futur hospital de Son Dureta amb un nou emplaçament, amb una ubicació i amb uns terrenys que esper que, juntament amb

l'Ajuntament de Palma, es puguin posar a disposició de les autoritats de la conselleria.

El sostre de població és una qüestió, és un debat, sense cap dubte, que ens duria més d'una sessió d'aquestes característiques, però jo entenc que el que nosaltres hem plantejat aquí és la necessitat precisament de donar solució a aquelles grans qüestions, a aquells grans temes, a aquells grans trets que necessiten una solució i que no s'han resolt aquests quatre anys i que han fet que avui aquesta situació ens estigui angoixant i perjudicant a tots. I una d'aquesta qüestions essencials, ho han dit vostès, és precisament la de l'ordenació del territori i la del plantejament del model territorial. Vostès no han estat capaços durant aquests anys de definir aquest model territorial, aquest model territorial que és el que ha de definir quina és la capacitat que tenim de territori, la capacitat que tenim d'habitatges i, per tant, quin és el model definitiu que volem. Aquesta és la seguretat que necessitam, aquesta és la seguretat jurídica, aquest és el repte que nosaltres plantejam, quan posam un acord programàtic amb Unió Mallorquina en els nostres interessos com a partits, perquè creim que aquesta és una situació que s'ha de resoldre com més aviat millor i amb el màxim consens possible. El problema és que no estam disposats a estar quatre anys més sense canviar ni fer res, no, ...

(Aplaudiments)

No, aquesta situació no estam disposats a aguantar-la.

Miri, jo, sincerament, quan parl que s'ha demonitzat el turisme, crec que no m'estic inventant res, tal vegada és que he tornat boig, però no m'invent res, aquí s'ha transmès la sensació exterior, en declaracions de consellers, en polítiques concretes, en mesures concretes, d'un deteriorament de la nostra imatge, que els turistes no eren benvinguts a les Illes Balears, que no és una cosa que m'estic inventant jo, desgraciadament. I no és una responsabilitat del Sr. Aznar ni de quatre secretaris d'estat, és una responsabilitat de qui ha fet la política que ha anat en contra del turisme i sobretot, el més greu de tot, escolti, miri, és igual, tenen vostès raó, si és igual, el problema, quin és?, el problema és que vostès s'han enfrontat amb tot el sector, el problema és que vostès s'han enfrontat amb els majoristes de viatges, és que vostès han romput aquests ponts. Gran part de la culpa d'aquesta situació és la seva política que els ha enfrontat al sector. No m'invent res. Aquests ponts de diàleg s'han romput, avui no existeixen, jo he reclamat, en moltes ocasions, al president del Govern que, per favor, recomposàs aquests ponts de diàleg i d'enteniment, perquè aquesta situació no perjudica quatre empresaris, aquesta situació perjudica els treballadors, aquesta situació, en definitiva, qui perjudica és la gent que vol perillar el seu lloc de feina, que és el més important i el que s'ha posat en joc en aquesta comunitat.

Em diuen que aquesta és una societat civil, que és ver, però que és plural, i que no trobarien majoria de ciutadans que donassin suport al seu programa. Jo, sincerament, crec que l'hem trobada, no m'he equivocat, jo crec que l'hem trobada i que, precisament, aquests ciutadans són els que han donat suport una aposta liberal, són els que han fet una aposta que

pugui tornar fer que es recuperi aquesta confiança i aquest clima capaç de generar riquesa a les Illes Balears. Això res té a veure amb una reducció de la nostra política, amb una reducció tòpica, demagògica d'un capitalisme salvatge, ben alerta, aquí la política social més important que es pot fer, i és la política social, desgraciadament, més negativa que s'ha fet al llarg d'aquests anys des del meu punt de vista, és precisament la de tenir gent que no té un lloc de feina. Aquesta és la política més antisocial que es pot fer, aquest és el balanç més catastròfic que afecta realment els ciutadans normals que pateixen les seves conseqüències.

El pacte Partit Popular-Unió Mallorca, repetesc, és un pacte programàtic, i és un pacte que hem dit els dos partits que no és exhaustiu ni exclouent, és un pacte que diu el que diu, amb llum i taquígrafs, absolutament transparent, i no només no parla d'alguna de les qüestions que vostès han plantejat aquí, no, no, n'hi ha moltes més de les quals no en parlem, i on cada partit manté el seu programa polític, el seu programa ideològic, i on cada partit defensarà les seves postures. Si és possible arribar a acords i enteniments, hi arribarem; i si no és possible, cada partit defensarà el seu programa. Però sí en canvi hem estat capaços o volem posar-nos d'acord en una sèrie de qüestions que creim transcendents i importants, però que ningú no en faci cap altra lectura. Per tant, el que crec que diu el pacte és el que diu i és la solució, precisament, a aquestes grans qüestions que nosaltres creim que són prioritàries, a aquestes solucions que avui matí plantejava la presidenta, que creim que han demanat els ciutadans d'aquestes illes i que necessiten aquestes illes.

És un pacte de programa i de governabilitat. No entraré a fer balanços comparatius del que són els càrrecs, el repartiment de càrrecs, ni d'ara ni d'abans, perquè crec que, a més, ningú no sortiria massa ben parat, vull continuar defensant i explicant el fet que els recursos de constitucionalitat no són recursos que responguin a un criteri estrictament polític, els recursos, fins i tot, no són potestat ni tan sols del Consell de Ministres, vostès ho saben perfectament, els recursos d'aquestes característiques duen uns processos reglats, governi el Partit Socialista a Madrid, governi el Partit Popular o governi qui governi, del ministeri competent i dels seus serveis jurídics, que són els que analitzen aquella normativa que pot entrar en conflicte des del seu punt de vista estrictament tècnic amb la Constitució Espanyola, i faran això, insistesc, governi qui governi a Madrid, és exactament igual, és un procés, des del meu punt de vista, i ho conec una mica, molt tecnificat.

Nosaltres defensam un finançament adequat per a aquesta comunitat autònoma i que aquestes inversions puguin arribar a aquesta comunitat autònoma.

Estam a favor dels treballadors perquè defensam els seus llocs de feina i perquè volem fer i volem dur endavant aquelles polítiques que puguin garantir que els seus llocs de feina no es continuaran destruint cada dia que passa a les Illes Balears. I creim que la millor defensa que es pot fer del treballador és precisament garantint un lloc de feina digne i estable i que això, avui, a més, és prioritari a aquestes illes més que mai i, a més,

crec que ho han expressat d'aquesta forma els ciutadans en aquestes eleccions.

La Llei d'habitatges de vacances és un dels compromisos que està establert en el pacte Partit Popular-Unió Mallorca i volem dur endavant aquesta llei amb el màxim consens possible. I naturalment els convidam a tots vostès a poder participar d'aquest consens.

I, sense cap dubte, quan parl de sector turístic, de la necessitat de recomposar un fòrum de diàleg, un pont de diàleg i enteniment, d'escoltar la veu del sector, m'he cansat de dir que parl de sindicats, de treballadors, d'empresaris, de majoristes de viatges i de donar cabuda, a més, a les institucions en aquests fòrums que es plantegen.

Bé, que el cable elèctric és més contaminant, crec que seria una qüestió en la qual hi podríem entrar i que ens duria, sincerament, una llarga discussió. No hi estic d'acord, en absolut. I, en qualsevol cas, crec que el fet que apostem per al gas i que puguem fer compatible aquesta solució amb una solució complementària que pugui -insistesc- rompre el monopoli de subministrament d'electricitat a les Illes Balears, és una bona actuació i una bona opció, i, per tant, si som capaços de dur-ho endavant, si aconseguim els doblers, que és l'important i el necessari, si som capaços tècnicament de dur-lo endavant, no sé exactament per què no ho hem de fer.

I tampoc compartesc lògicament el seu criteri de les dessalinitzadores. Quan he anat a qualsevol comunitat autònoma com a ministre de Medi Ambient a oferir una dessalinitzadora, sigui del partit polític que sigui, m'han posat estores vermelles a totes les comunitats autònomes, a totes, menys a una, a les Illes Balears, a l'únic lloc on no volien aquestes dessalinitzadores. Bé, unes dessalinitzadores que podem aconseguir de forma gratuïta, perquè les pot pagar l'Estat i que poden resoldre, exactament igual que a sa Costera, el problema de l'aigua definitivament a les Illes Balears.

I també voldria que no reduíssim a l'absurd el fet que vulguem ara posar en marxa una nova línia incineradora, amb el fet que ara abandonarem el reciclatge, en absolut, i, a més, crec que també puc parlar una mica d'aquesta qüestió, i alguna cosa crec que puc compartir amb vostè des del Ministeri de Medi Ambient respecte d'aquestes política a favor del reciclatge i del que s'ha aconseguit amb el reciclatge a tota Espanya. No vol dir que s'abandoni el reciclatge, és que això no és una cosa de bons i dolents, no són qüestions incompatibles, si jo els vull felicitar per les línies que han fet de reciclatge, l'únic que els dic és que no podem tornar a posar el cap davall l'ala, i que si el reciclatge no pot tractar tots els residus que tenim, hem de fer alguna cosa amb la resta de residus que tenim, perquè si aquests residus que tenim els tornam a emmagatzemar, tornarem a tenir els mateixos problemes que teníem els anys setanta. Per tant, no és una política, la de la incineració, que vagi en contra del reciclatge, sinó tot el contrari.

Naturalment, crec que podem continuar perfectament la política que s'ha dut a terme per part del SOIB, lògicament s'haurà d'analitzar, crec que la transferència a què vostè ha fet

referència, és una transferència important, que ha estat de les més importants d'aquesta legislatura i que, per tant, crec que dóna moltes possibilitats per poder aprovar la qualitat d'aquest servei, sempre i quan aconseguim l'objectiu que volem aconseguir amb aquest instrument.

Exactament igual que la política de fixos-discontinus. Com pot imaginar, farem tot el que estigui en les nostres mans, tot, i si la nostra relació amb Madrid i si la meua relació personal amb Madrid pot servir perquè aquesta i altres situacions es puguin millorar o solucionar, no tenguí cap dubte que faré i farem tot el possible perquè sigui així.

I exactament igual que entenc, ho desconec amb profunditat, però entenc que la sinistralitat laboral havia estat fruit d'un pacte i d'un consens en aquest parlament i que s'havia fet una qüestió d'estat, no sé si ara es romp aquest pacte o si sortim d'aquesta qüestió, però entenia que havia estat una qüestió que s'havia consensuat amb els grups polítics i que s'havia consensuat, a més, en el sentit que no fos un tema electoral ni partidista, entenc, per tant, que les coses que s'han fet bé, enhorabona, i que es poden continuar fent bé i que pugui, a més, continuar aquest pacte, si és que existia, entre els grups polítics també en aquesta legislatura.

Economia social, sense cap dubte, i sincerament, entenc un discurs contradictori, però que tampoc no és cap novetat. Record perfectament, any 2000, Esquerra Unida i el Partit Socialista Obrer Espanyol varen aprovar una llei al Congrés dels Diputats de Madrid, en contra dels vots del Partit Popular, eren *los papeles para todos*, i eren vostès que volien *papeles para todos*, eren vostès que ho defensaven, eren vostès que varen aprovar aquesta llei i eren vostès que, després de les eleccions, probablement han hagut d'amagar la cua, però eren els seus partits polítics els que defensaven *papeles para todos*. Nosaltres volem que la gent que sigui aquí, sigui gent que es trobi amb les condicions que li pertoquin i que només sigui aquí la gent que tenguí la seva situació regularitzada i que, naturalment, aquesta gent pugui ser integrada i pugui compartir, naturalment, el nostre model de societat.

I totes les mesures de caràcter social que s'hagin pogut dur endavant, sense cap dubte jo crec que s'hauran de mantenir, perquè si són bones, tot el que és bo s'ha de mantenir, siguin targetes, siguin el que siguin, s'ha d'estudiar cada cas, i vostès em permetran que aquesta sigui una de les qüestions que es pugui estudiar més endavant, però jo crec que tot el que sigui bo, tot el que sigui positiu, no hi ha per què llevar-ho, s'haurà d'estudiar cada cas, i la nostra voluntat serà la de millorar aquelles qüestions que siguin millorables.

I res més. Senyores i senyor diputats, moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Esquerra Unida-Els Verds, el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats, senyor candidat. He de començar lamentant que vostè hagi contradir ja, amb les formes, al debat d'avui tot el que va prometre ahir sobre el nou tarannà. Crec que l'actitud de no respondre a cadascun dels grups de l'oposició, encara que vostè pretengui juntar-lo a tots d'una forma determinada, ...

(Remor de veus)

... representa no oblidar un altre principi democràtic que no s'ha anomenat, que també és important, que és el respecte a les minories. Crec que el respecte a les minories passa ...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor, si són tan amables. Té la paraula el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Gràcies, Sr. President. Crec, en definitiva, que aquest no és el tarannà que hauria de continuar durant aquests quatre anys en aquest parlament i que vostè ahir se'n va omplir la boca que no seria així.

La veritat és que quan vostè parla de societat civil no parla igual que quan ho feim nosaltres. Quan vostè parla de societat civil parla de la societat econòmica d'aquestes illes, dels empresaris, dels sectors econòmics que nosaltres, lògicament, respectam molt. Nosaltres, quan parlem de societat civil, ens referim també i sobretot a les organitzacions socials, als sectors, a les empreses d'inserció, a les cooperatives, als sectors que juguen un paper dins aquesta societat i que són part fonamental de la democràcia segons l'entendem nosaltres, no exclusivament votant cada quatre anys, com ha dit abans, sinó participant activament, i les pràctiques de col·laboració entre aquesta societat civil, es digui Deixalles, es digui Càritas, es digui quantitat d'organitzacions i d'empreses socials existents en aquestes illes, forma part, segons entenem nosaltres i així ho hem aplicat, formen part de la governabilitat, perquè pensam que del que es tracta és de cogestionar des de l'administració conjuntament amb aquests organismes i amb aquestes organitzacions. I a aquest és a un dels temes als quals nosaltres ens referim quan parlem de societat civil.

Miri, Sr. Matas, vostè continua el discurs de tota la campanya d'aquests darrers anys sobre l'atur, amb un catastrofisme ja habitual. La veritat és que a mi em ve a la memòria aquella frase i aquella filosofia que algú va aplicar fa molts d'anys que repetir una mentida moltes vegades la converteix en una veritat, i això és el que fa vostè, ja sé que quan parlem de xifres d'atur no s'ha de parlar del mes de maig, sinó que s'ha de parlar de la mitjana, la mitjana és un 0,5% més baixa que la mitjana estatal, i vostè ho sap i tots vostès ho saben, i ho sap el Ministeri de Treball i ho sap tothom, però diuen el contrari i repeteixen el contrari. Endavant, es veu que d'aquesta forma aconseguiran convertir una mentida en realitat.

El mateix quan parlen de les xifres d'hostaleria, això no ho he publicat jo, el que he llegit avui matí, això està tret de les xifres oficials. Aquest és el nivell d'ocupació hotelera del mes de juny, evidentment, de la mateixa forma que vostè m'ha de rebatre quan l'acús de coses que no ha dit, també al revés, sense cap dubte jo no he dit mai que no hi hagi problemes en el món del turisme, que no hi hagi dificultats, que no hi hagi problemes, sobrevinguts, ... precisament he fet un relat dels problemes que tenen a veure amb l'estructura i la situació d'aquestes illes, però les xifres són les que són, i vostè continua repetint una i una altra vegada el que ha repetit durant tota la campanya electoral.

Miri, Sr. Matas, s'ompli la boca de defensar els empresaris i de tirar-los en cara que nosaltres estem contra els empresaris. Parla de consens, d'acord. El Pla hidrològic que vostè ha pilotat i que jo reconec que és una tasca difícilíssima, ha costat anys posar en marxa això en aquest país, pot ser que vostè s'hagi posat d'acord amb el Sr. Bono o amb el Sr. Rodríguez Ibarra, però el pacte hidrològic que vostè ha aprovat en el ministeri, és un exemple de política no consensuada, és un pacte hidrològic que ha enfrontat mitja Espanya amb l'altra mitja, i això no és precisament un exemple de consens, d'acord i de diàleg amb la societat civil ni amb ningú.

I nosaltres, des del Govern de les Illes Balears, hem aplicat una política de concert i de concertació, jo des de la Conselleria de Treball he tengut excel·lents relacions amb la patronal, amb la grossa i la petita i precisament ha estat una característica de les polítiques d'aquest govern de pacte de progrés el consens, l'acord i que abans de prendre cap mesura, discutir-les, acordar-les i decidir-les conjuntament amb sectors socials. Clar, si vostè agafa un, dos o tres exemples on no ha estat possible aquest acord, també li acceptaria que mai no es perd tot per una banda, però home, no agafi un, dos o tres exemples per plantejar que aquí, el que s'ha fet és una política de confrontació directa durant tot aquest temps i no utilitzi *latiguillos* fàcils, que aquí estem en contra dels empresaris i ens doni una lliçó que són els que creen riquesa. Creen riquesa els empresaris, creen riquesa els treballadors, crea riquesa tothom que està dins la societat. No importa que em miri això, o és que s'estranya que jo digui que els empresaris creen riquesa? No importa destinar grans quantitats de frases a això, perquè si el que volem és ridiculitzar el que tenim davant, situant-lo en el que un pensa que pensa el que té davant, així el debat és molt difícil de fer. Si entram en el que cada un diu, en el que cada un pensa i en el que cada un practica, el diàleg i el debat és un altre diferent. El que és evident és que els empresaris i els sectors econòmics lògicament creen riquesa, però miren per als seus interessos particulars. I per això cal una administració que pensi en els interessos generals i que corregeixi les dificultats que fan falta perquè aquests interessos generals siguin defensats i els sectors econòmics més dèbils puguin ser defensats i puguin sortir endavant perquè per ells sols no podem. I això és la missió d'una administració i la diferència entre una administració que deixa fer l'economia pel seu compte i una administració que situa la cohesió social en primer centre de la seva feina i de la seva tasca política.

És clar que el problema més gros que tendrem quan comencem a discutir d'aquestes coses és com es fa tota la reconversió de les mesures aquestes que s'han de fer, que tothom reconeix, sense posar en perill els llocs de feina. Clar, a mi em preocupa profundament. I per això em preocupa que ja tirin endavant un nou impuls al turisme residencial que és el que crea menys llocs de feina. Em preocupa que hi comença a haver hotels, com Galatzó i altres, que comencen a parlar que es poden convertir d'hotels en apartaments o en apartohotels, cosa que destrueix llocs de feina, evidentment. Em preocupa que es parli alegrement des del Foment de Turisme de tancar no sé quantes places hoteleres, sense que ningú no digui que què passa amb els treballadors que ara ocupen aquestes places hoteleres, perquè qualsevol reconversió que s'ha de fer a un sector econòmic, ja sigui al turisme o ja sigui a la construcció, si realment volem que l'administració jugui aquest paper cohesionador que jo teoritzo que ha de jugar, el primer que ha de fer és analitzar què feim amb els treballadors del sector i deixaran d'estar-hi després de la reconversió. Aquesta és la tasca fonamental. Per això és tan important la presència dels sindicats a l'hora de discutir. Vostè diu que té en compte els sindicats, perfecte, confio que no els tenguim en compte per anar a una reunió cada sis mesos, que els tenguim en compte de ver, perquè farà molta falta, perquè entre d'altres coses la imatge turística que necessitem defensar cap a fora, entre d'altres coses, requereix de pau social, i si s'escometen reformes que posin en perill llocs de feina i que posin en perill la situació social actual, la pau social serà difícil de mantenir. I l'única possibilitat de mantenir aquesta pau social és un diàleg constant i constructiu amb els sindicats, que se sentin artífexs del debat i de les conclusions i solucions que es prenguin d'aquest debat.

Ha tornat repetir allò dels parcs naturals, que no s'han de fer per obligació, que s'han de fer, la veritat és que no entenc molt bé el debat, què és que quan vostès varen fer el parc de Mondragó o el de s'Albufera el varen imposar perquè tenia finques privades? La discussió no és aquesta, no hi ha parcs públics, parcs naturals sense, només en propietat pública en lloc; i vostè ho sap perfectament perquè ha estat ministre de Medi Ambient.

Vostè ha repetit tota una sèrie de coses que, precisament perquè ha triat aquest model de debat, dificulta enormement que ara jo contesti tot el que ha dit i tot el que ha deixat de dir, però, en definitiva, ha situat temes que ja hem parlat. L'autopista d'Inca a Manacor, el problema fonamental que li veig al traçat d'Inca a Manacor és el de la desvertebració del Pla de Mallorca, és el problema més important que jo li veig. Tendrem temps de discutir, perquè aquesta legislatura serà molt llarga i avui no ho aclarim tot, però aquest és el vertader problema de fons. I, com deia avui de matí el Sr. Pere, per què serà que a Felanitx no la volen, per què serà que a determinats pobles no la volen i haurà de passar ni més ni manco que per una de les zones més protegides que queda de Mallorca, que és el Pla de Mallorca.

La veritat és que no entenc, quan vostè diu, què vol dir quan parla de bilingüisme a l'ensenyament i a l'administració, i no entenc com vostè, solemnement, a una tribuna com aquesta

del Parlament, agita el fantasma de la confrontació entre el català i els models dialectals de les nostres illes, que ningú no posa en dubte; entre d'altres coses, ha dit vostè que tant respectable és el model de les illes com el català de Barcelona, és que no existeix el català de Barcelona, hi ha el català de Barcelona, el català de Lleida, el català de Tarragona, el català d'Eivissa, el català de Formentera, perquè és una llengua única amb modalitats diferents. Treure això com, si realment tots hi estam d'acord, per què ho converteixen en bandera a la seva campanya, per què ho treu aquí solemnement com a un dels debats que cal fer si tots hi estam d'acord? I la veritat, me permetrà dir-li que me preocupa precisament que ho tregui aquí, perquè no valdria la pena parlar-ne si tot estigués tan clar.

De la mateixa forma ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Rosselló, si és tan amable.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Ara mateix. De la mateixa forma, és més fàcil parlar del debat parlamentari que hi va haver damunt el REB, no sé quin any, que parlar de per què aquests quatre anys no s'ha aplicat, essent vostè ministre, en el Govern central, és bastant més fàcil. A mi m'agradaria saber, per què, si està tan clar, si està tan orgullós i tan satisfet del REB -com li he dit a la meua intervenció inicial-, no s'ha aplicat aquests quatre anys des del Govern central?

I ja per acabar, perquè me diuen que m'estic passant. Doncs, no he pretès amb les meves paraules sobre sinistralitat laboral situar-ho com a una confrontació, ni molt manco; a més, vull recordar que he dit que tindrà la meua col·laboració en tot el que faci falta, però m'he permès recordar-li un tema: si s'incrementa l'obra pública en aquesta comunitat, que s'incrementarà, i no es destinen els recursos humans i econòmics que fan falta, que són més que els que s'han destinat en aquesta legislatura, que són molts, se'ns tornarà disparar un problema que és un problema de tots, un problema de la societat i que, per tant, m'he permès recordar aquest tema com a un tema que crec que val la pena que un govern que entri tengui en compte; i que me pareix preocupant que en el seu discurs inicial i a quasi tots els seus discursos, els temes que fan referència a la cohesió social, els temes que fan referència a les polítiques socials les toqui com a una pinzellada i dediqui i temps i temps a altres tipus de filosofies. Senzillament, me preocupa que allò dels fixos discontinus se solucioni amb la idea que, si vostè té bones relacions a Madrid segur que ho arreglarà; i per què no ho va arreglar fa sis mesos, perquè l'acord de la Mesa del Diàleg Social és de dia 23 de gener del 2003, i el Ministeri de Treball té un fax damunt la seva taula des de la setmana següent? I per què no ho ha arreglat? Idò ara ho arreglarà; encantat si ho arregla, tindrà la nostra col·laboració en totes les coses que arregli en aquesta direcció.

Però també li vull dir, amb la mateixa rotunditat, que això, igual que les setze preguntes que li he fet abans ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rosselló, per favor.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

..., de les quals només me n'ha contestades quatre o cinc, la nostra oposició consistirà en estar vigilant si realment es duen endavant o no es duen endavant.

Moltes gràcies. Perdoni, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, l'Hble. Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Bé, jo me qued amb una expressió que ha utilitzat el Sr. Matas que m'ha obert els ulls i il·lustre aquest diàleg de sords que tenim en aquest moment, sobre xifres, sobre situacions econòmiques, sobre distintes interpretacions; i més o manco, n'he pres nota, més o manco ha volgut dir que vostè ha tengut coneixement d'uns 3.000 canvis d'empadronament per burlar la legislació per tal que els pares puguin dur el seu fill al centre que han escollit; és a dir, 3.000 famílies s'han empadronat, és a dir, han burlat la normativa, per poder escollir el seu centre, i han burlat la legislació. Però, quina legislació? La Llei de la qualitat de l'ensenyament, impulsada pel Govern del Partit Popular i aprovada, sense consens amb cap força política de l'Estat. I per tant, clar, és que ens trobam amb un debat diabòlic, és diabòlic absolutament, ens tiren en cara que per complir una llei que ha fet el Partit Popular a Madrid en solitari, sense consensuar amb ningú, i que fins i tot aquí l'hem recorreguda al Tribunal Constitucional, idò això és una arma de confrontació electoral contra les forces progressistes.

Exactament igual que en el mateix moment, és a dir, amb la mateixa intervenció, dins un lapsus de cinc minuts, utilitza dos conceptes: un, les moratòries en el sector de la construcció han destruït llocs de feina, i a continuació, ens diu: les moratòries han disparat la construcció. Clar, és absolutament pervers. Jo confés que no tenim armes per combatre la seva dialèctica en el carrer, no dins la Cambra, dins la Cambra és fàcil, en el carrer ens guanyen de massa, ens guanyen de massa, perquè realment jo no sé com es pot combatre aquesta manera de practicar la política, utilitzant, segons convingui, arguments absolutament contradictoris.

Quant a la situació econòmica, és que jo crec que avorrirem la gent, jo crec que ningú, absolutament ningú, nega que la situació econòmica del 2003 és pitjor que la del 2001. Què passa? Vostè diu, ens acusa de reduccionistes; bé, durant tot aquest temps, perquè ara ja comença a dir si l'11 de setembre, si el tema de la crisi d'Alemanya, però durant tot aquest temps la culpa de la crisi econòmica únicament ha estat del Govern de les Illes Balears, i per què? Per una acció concreta, que és la imposició, i la imposició amb paraules, la imposició vol dir

imposició, de l'ecotaxa. Jo crec que aquest és el seu gran mèrit, i jo accept que dins la societat, especialment dins el món econòmic, dins la gent que té una empreseta, i fins i tot a treballadors que quan anaven a demanar la feina els han dit: escolti, dia primer de juny, segons qui hagi guanyat les eleccions, obrirem; segons qui hagi guanyat les eleccions, no obrirem. Això qualcú ho ha fet també amb mala intenció, no vull que hagi estat de manera general.

Ara, jo és que no vull entrar dins aquesta dicotomia que vostè ens ha plantejat d'enfrontament d'empresaris i treballadors, entre d'altres coses perquè el 90% d'empresaris d'aquesta terra són petits empresaris, molts d'ells ni tenen assalariats i, segurament, fan catorze o quinze hores de feina cada dia, i amb els quals ho hem consensuat absolutament tot, com deia Rosselló. Hi ha hagut un enfrontament puntual amb un sector, el sector de l'hostaleria, i que jo he reconegut que ha estat el pitjor d'aquesta legislatura, i crec que el fet que les forces progressistes haguem perdut les eleccions segurament ha estat provocat per això. I en aquest moment ni vull donar les culpes a ningú, per suposat no les donaré al Govern, ara, segurament s'han perdut per totes les parts. Ara, a vostès, al Partit Popular, per una decisió que varen prendre unilateralment a Madrid el sector del comerç els va fer una manifestació de més de 2.000 persones, perquè varen presentar un recurs d'inconstitucionalitat a una llei consensuada a les Illes Balears; és a dir, vostès provocaren un enfrontament, també amb el sector comercial.

Ara, nosaltres no l'hem sabut utilitzar electoralment, com vostès han sabut utilitzar l'ecotaxa; que, a més, ha estat miraculosa l'ecotaxa, abans de posar-la engegava els turistes, abans de llevar-la ja du turistes. És fantàstic, és fantàstic, és que jo els ho he de reconèixer: són uns mestres; i davant la seva capacitat d'argumentar a la gent no hi tenim res a fer, som uns *pardillos*, i perdonin l'expressió.

Exactament amb els parcs naturals, i que consti que jo he discrepat de la Sra. Rosselló, per no saber vendre el tema bàsicament. És a dir, vostès fan un parc natural, l'any noranta i busques o abans de l'any noranta, és a dir, Mondragó; hi havia una urbanització, un projecte d'urbanització, a la promotora, que la majoria eren de capital estranger, els compren la finca a preu d'or, 3.000 milions de pessetes -no sé si encara pagam amortització i interessos, crec que sí, no sé si hem acabat de pagar- i als petits propietaris els fan un parc. Ara, d'aquí ningú va anar als petits propietaris del parc a dir-los: ves alerta que t'expropiaran la finca, ves alerta que te passaran per dins ca teva, ves alerta que menjaran de la teva paella quan la facis.

(Algunes rialles)

Això vostès ho han dit, la seva militància. I clar, i aquí hi ha un vot de por, aquí, a principis d'un mil·lenni encara hi ha un vot de por, i aquesta és la realitat.

Sobre el model turístic. Vostès diuen que varen aprovar una Llei general turística que contingenta les places hoteleres. Però és que aquest no és el problema, el problema és el model turístic que vostès dissenyaran l'any 91. Jo record perfectament

la meua presa de possessió com a diputat i el discurs d'investidura del Sr. Gabriel Cañellas, va dir una frase que resumia el model econòmic que dissenyava per a les Illes Balears: contenció de places turístiques -el Sr. Cladera havia dit que ens en sobraven 50.000; si qualcú del Govern hagués dit que ens sobraven 50.000 places turístiques jo crec que ens haguessin cremat-, contenció de places turístiques, i llavors, frase: les Illes Balears s'han de convertir en la segona residència d'Europa.

I ens hi hem convertit: segones residències a urbanitzacions tots aquests anys, i afortunadament el moviment social contra la balearització va provocar la protecció de moltíssims espais que se salvaran de la urbanització, i urbanització del sòl rústic. I aquest és el model que tenim. Clar, i els hotelers es queixen de què no omplen els hotels, malgrat el nombre de passatgers, mes a mes augmenta respecte de l'any anterior; clar, ve gent, però està a apartaments, està a segones residències. I el tema aquest, jo no sé si és bo o dolent, però aquest és el model econòmic que vostès dissenyaran i que, naturalment, nosaltres no hem pogut o no hem tengut temps de canviar.

El nou trajecte, aquest trajecte que han previst per anar de Palma a Manacor voltant per Inca. Si utilitzen la carretera actual, no són vuit quilòmetres, però vaja, estic disposat a acceptar-los vuit quilòmetres -segurament hauran de fer qualche drecera-; les xifres que els he donat avui de matí les divideixin per dos. És a dir, una persona que ha de fer aquest trajecte cada dia durant cinc dies a la setmana, això li costarà l'equivalent a més de 200.000 pessetes anuals. Ara, vostè no me digui la carretera actual, jo li he parlat de Palma a Manacor, quatre carrils, això me pareix que és un desdoblament. I això són un màxim de trenta-cinc minuts, amb trenta-cinc minuts vostès, jo, sincerament, crec que ens ho hem de replantejar, entre d'altres coses, perquè el segon cinturó, nosaltres tenim una postura política, però el Col·legi d'Arquitectes ha manifestat una postura tècnica públicament, amb un article publicat ara no record a quin mitjà de comunicació, i deia que aquestes solucions perpendiculars no eren solucions. I hi hauria alternatives si no congestionen l'entrada per Inca, utilitzant la carretera de s'Esgleieta, utilitzant el Camí dels Reis, si és necessari fent un tercer carril a l'actual via de cintura, hi hauria actuacions que evitassin aquest impacte ambiental molt important.

El tema de la llengua. Mirin, jo fa, des del 91 com els dic, que abans al Sr. Cañellas, i després a vostè, els sent parlar, de cada any, de cada debat, de defensar les modalitats lingüístiques. Però durant tots aquests anys no els he vist prendre ni una sola mesura per defensar les modalitats lingüístiques, me digui què han fet, res. Jo li diré el que ha fet en Damià Pons i el seu equip de la Direcció General de Política Lingüística, i ara li faré arribar, 39 mesures en el món de la llengua i en el món de l'educació, dedicades plenament a recuperar les modalitats tradicionals, les modalitats lingüístiques de les Illes Balears, totes aquestes, ara les hi passaré. Perquè a veure si no en parlem d'una vegada, perquè escoltin, l'única manera de defensar les modalitats és que la llengua se salvi, perquè si la llengua segueix retrocedint no salvarem cap modalitat, l'ús social és el que garantirà les modalitats. Però sobretot, no sé en quina modalitat dec parlar jo, què és que no m'entén? Perquè que ens tiri en cara que

nosaltres defensam una cosa rara, per tant, i el que no es pot practicar és el Darwinisme lingüístic, pensar que aquí el més fort guanyi, perquè el més fort, bé, i aquestes setmanes hem llegit que el castellà no només no està en perill de desaparició, sinó que s'està convertint en el segon o tercer idioma, el quart idioma més important del món.

Bé, i me pareix, quedava un tema pendent que m'he oblidat avui de matí i que aprofit aquest torn. Bé, s'ha parlat, en un minut acabaré, Sr. President, crec, s'han fet diverses referències al pacte entre el Partit Popular i Unió Mallorca, i hi ha un tema que el trec perquè s'ha publicat, i és que pareix que durant aquesta legislatura es congelaran els traspessos de competències als consells insulars; per tant que l'article 39 de l'Estatut d'Autonomia queda suspès durant quatre anys, i l'argument que qualcú ha donat és perquè no podien donar més quotes de poder a Unió Mallorca en el Consell de Mallorca. Això s'ha publicat, bé, si ho desmenteixen... L'únic que voldríem dir és que l'evolució dels consells insulars no pot dependre d'eventuals pactes entre els partits polítics, i molt manco d'un pacte fet a l'illa de Mallorca, perquè els menorquins i els eivissencs i formenterers no en tenen cap culpa, i per tant, avui és un tema que a vostè qualcú més li ha demanat, i ha passat per damunt el tema, no sabem, si volen, si donen, per culminar com a mínim en aquesta legislatura els traspessos de competències.

Finalment, jo record una frase que en certa ocasió vaig dir al Sr. Gabriel Cañellas, que il·lustrava un poc la nostra posició dins el Parlament, i els dubtes que sempre teníem a defensar el país o a defensar els interessos de partit; li vaig dir: Sr. Cañellas, s'ha d'estimar molt aquest país per demanar competències a Madrid i més recursos econòmics a Madrid perquè els administri vostè. I dins aquesta dicotomia, nosaltres optarem per fer costat al Partit Popular davant la seva reivindicació a Madrid -en aquells temps governava el PSOE. A jo me dona la impressió, i crec que a una part molt important de la població també li dona aquesta impressió, que vostè, no sé si s'ha fet aquesta pregunta, però vostè ha tengut l'ocasió aquests anys d'optar entre els interessos del seu país i, per tant, respectar la sobirania del Parlament de les Illes Balears i els desitjos del Govern elegit legítimament, o els interessos de partit. Vostè mateix contestarà quina ha estat la seva postura aquests anys.

Moltes gràcies.

Perdoni, Sr. President! Vull agrair, en nom del meu partit, a tots els membres de la Cambra el condol per la mort del nostre company i amic, En Gustau Fernández, a ell li dedic aquesta intervenció. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Socialista, l'Hble. Sr. Francesc Antich i Oliver.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, en relació amb la perruquera que me deia, Sr. Matas, el que me diuen és que sortia al vídeo del PP aquesta perruquera que deia això que vostè ha dit, no?, que ells tenen els sous que ells cobren d'allò públic i que en els vídeos del PP de la campanya electoral, me deien que sortia una perruquera que realment deia això, a veure si realment vostè ho va agafar d'aquí, de la propaganda del PP.

De totes formes, dir-li, Sr. Matas, que jo seré breu, perquè tendrem molt de temps durant aquesta legislatura de parlar de totes i cadascuna de les qüestions i que, efectivament, vostè ens ha dit en tota una sèrie d'ocasions que vostè ha guanyat, i és així, i jo ho he dit tot d'una que he començat la meva primera intervenció, donava l'enhorabona al candidat i al grup i al Partit Popular pel resultat de les eleccions i que, a més, com no podia ser d'altra manera, teníem tot el respecte del món, pel que era la nova majoria parlamentària i, com se suposa, del Govern que se'n derivi.

Dir-li que ahir, vostè, al seu discurs, a tots els que no pensaven com vostè els tractava de maniqueus, d'hermeneutes, és a dir, per ventura aquest no és el millor tarannà. Dir-li que, efectivament, és a dir, vostè ha guanyat, però no hauríem de perdre de vista que dins aquesta societat nostra hi ha un 42% de gent que no va votar el Sr. Matas, i és així, tant m'és si és un 42, com si és un 45, m'és completament igual, és així; és gent que dona suport a altres projectes, és gent que pensa que aquest país pot tenir unes altres sortides. Per tant, alerta quan diem allò de què, és a dir, és que a qualque moment dona la impressió que l'ha votat tothom, i per tant, dir-li que nosaltres també tenim tot el dret del món, a pesar d'haver perdut i que vostè serà el president i que, per tant, vostè és el que tindrà la responsabilitat de tirar endavant les polítiques en aquesta comunitat autònoma, però els altres tenim totes les possibilitats del món de defensar les polítiques per les quals moltíssima de gent ens ha donat confiança -al Partit Socialista, a Mallorca, 23.000 més.

Nou, efectivament, nou, i ben orgullosos que estam d'aquests nou, i molta de feina que volem fer des del lloc allà on ens han col·locat els ciutadans i ciutadanes, perquè ells sempre tenen la raó, efectivament, és així, per tant, molt orgullosos estarem de fer aquesta feina des de l'oposició. Però, per deixar clar que hi ha gent dins aquesta comunitat autònoma que pensa d'una altra manera, que pensa que no s'han destruït tants de llocs de feina, que pensa que l'ecotaxa és una cosa que, efectivament, pot donar moltes possibilitats dins el món del turisme; que és un instrument de solidaritat entre clients i residents; que és un instrument de solidaritat entre distints col·lectius, perquè ja era que hi hagués qualque tipus d'impost que donàs una mà a aquells que han conservat el paisatge durant molt de temps i que durant molt de temps ningú se n'ha cuidat d'ells. En això hi ha molta de gent que hi creu i que, per tant, nosaltres tenim tot el deure del món a poder defensar aquest tipus de polítiques. Igual que també hi ha molta de gent que creu que no s'han destruït tants de llocs de feina com vostè diu, i això, per desgràcia, és a dir, és que jo no m'ho invent, jo, quan puj aquí dalt, li llegesc, ja no n'hi llegiré més, li

llegesc les xifres de l'Institut Nacional d'Estadística, que diuen el que diuen; que diuen que el temps que vostè era president hi havia un 11% d'atur, i ara n'hi ha un 8%, això la mitjana anual, diuen això. I jo què hi puc fer? Això són les xifres.

No, no, però escolti, han perdut perquè els ciutadans i ciutadanes han triat allò que creien que havia de trobar. Home, li recordaré una cosa: a Mallorca hi ha hagut un pacte, però hi ha exactament la mateixa proporció que hi havia a l'anterior legislatura, de diputats i de consellers exactament la mateixa proporció. A Menorca governen els progressistes. Vostès han guanyat en diputats i consellers, per majoria absoluta, a Eivissa i Formentera, i és així. Vull dir, per tant, no hi ha res a dir, és que jo no és que posi en qüestió cap d'aquestes coses, jo l'únic que pos damunt la taula és que aquesta societat nostra, quasi està meitat i meitat entre uns que pensen d'una manera i la resta que pensen de l'altra. Per tant, nosaltres vendrem aquí, a les institucions, a defensar allò que pensen aquestes altres persones. Aquestes altres persones que segurament també hi ha de tot, hi ha treballadors, hi ha empresaris, hi ha gent de tot tipus, i que, per tant, també pensen que hi pot haver una altra manera de caminar i una altra manera de fer les coses en aquesta comunitat autònoma.

Jo només vull aclarir un parell de coses, tampoc no me vull allargar molt perquè això és la seva festa i jo no li vull espenyar la seva festa, Sr. Matas.

(Rialles)

El Pla Hidrològic Nacional. Clar, és que sempre reben els mateixos, és a dir, no ens vàrem poder posar d'acord amb les Balears i sí ens vàrem poder posar d'acord amb el Sr. Bono i el Sr. Ibarra; això m'ho han contat el Sr. Bono i el Sr. Ibarra, tot el que li demanaren els ho va donar, tot; perquè, clar, a vostè li interessava, Sr. Matas, donar-los tot el que li demanassin, perquè a vostè el que li interessava és que hi hagués qualche comunitat socialista que donàs suport al Pla hidrològic en contra d'una altra comunitat socialista, que era la Comunitat Autònoma d'Aragó. Això és així, per tant, és aquest tarannà que no m'agrada. Perquè clar, vostè diu: jo m'he pogut entendre amb presidents socialistes, però clar, Sr. Matas, és que vostè s'ha entès amb el Sr. Bono i amb el Sr. Ibarra, però hi havia una petita diferència amb mi, vostè no s'havia de presentar ni a Extremadura ni a Castilla-La Mancha, vostè s'havia de presentar aquí i aquí a vostè no li agradava que les coses se solucionassin. És a dir, no s'ho agafi amb acritud, purament i simplement era per intentar aclarir aquesta situació, perquè jo crec que és bo aclarir les coses.

Règim especial. És que això és la cançó del mai acabar aquí això del règim especial. Escolti un moment i li llegiré el que diu l'informe del Senat en relació amb el règim especial: "*El origen más próximo de la Ley de régimen especial se encuentra en una iniciativa legislativa autonómica iniciada durante el mandato de Gabriel Cañellas, denominada originariamente Proyecto de Ley de Régimen Económico y Fiscal de Baleares. Puede afirmarse que tanto el Gobierno balear como el Partido Popular habían hecho de la aprobación de esta ley su principal objetivo político para esta legislatura. El texto*

originario era muy ambicioso y contenía numerosas bonificaciones fiscales a las que el Gobierno balear debió renunciar ante la evidencia de que serían inadmitidas por las instancias centrales del Partido Popular. Finalmente, la ley se aprobó como Ley de Régimen Especial de Baleares, y salió adelante a costa de rebajar las aspiraciones iniciales. Respecto a su tramitación en las Cortes Generales, su debate en el Congreso de los Diputados supuso un enfrentamiento dialéctico entre el Partido Popular y el PSOE, pues éste último temía inicialmente que con la ley se pretendiesen crear paraísos fiscales en Baleares, sin embargo, una vez que el proyecto fue despojado de todos sus aspectos tributarios, el Partido Socialista votó finalmente a su favor tanto en el Congreso de los Diputados como en el Senado". Aquesta és la situació del règim especial, ho dic perquè no confonguem la gent...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

El Defensor del Poble quant al règim especial diu que bé, "*no existe voluntad de cumplir de forma inmediata las obligaciones impuestas por dicha ley*". És a dir, parl del règim especial perquè no em vull estendre massa més perquè la resta ja ho han discutit altra gent que ha sortit aquí, tanmateix hi ha temes que no ens entenem i per tant, tendrem tota la legislatura per intentar acostar postures, però parl del règim especial perquè crec que seria ben hora de què hi hagués un esforç, no d'aquest tipus de pactes d'estat com vostè ha dit, ha sortit aquí i ha dit hem fet un pacte d'estat entre nosaltres i Unió Mallorquina, jo em pensava que quan estàvem parlant de temes de pactes d'estat estàvem parlant de temes de molt..., vaja d'un número de diputats importants, un pacte d'estat és un pacte d'estat i per tant, seria bo que hi hagués el màxim de gent. Allò que jo li vull dir des d'aquí és que hi ha una sèrie de temes amb els quals hi volem col·laborar, és a dir, el tema del règim especial hi volem col·laborar, estam totalment disposats al diàleg perquè efectivament creim que el tema d'insularitat és una qüestió que necessita una solució ràpida i per això li demanàvem, alguna diputada d'aquí havia dit que abans de les eleccions tendríem el 50% de descompte i les obligacions de servei públic, només les obligacions de servei públic. És a dir, alguna diputada d'aquí ho havia dit, no ha pogut ser, d'acord. A partir d'ara nosaltres estam totalment disposats a donar aquest tipus d'ajuda per tal que això pugui tenir una solució el més ràpidament possible.

Dir-li que també estam totalment disposats al diàleg en una altra qüestió que crec que és molt important i que crec que no n'hauríem de fer demagògies perquè efectivament pot afectar la nostra imatge turística i és el tema de la inseguretat ciutadana. Nosaltres hem fet molta feina presentant moltíssims de papers i propostes al Sr. Acebes perquè donés una solució definitiva a aquesta qüestió. Crec que seria bo que també es fes molta feina conjunta per tal que un tema que pot afectar tant al

turisme, no ecotaxes, ni històries d'aquestes que això ja em dirà vostè un euro al dia a qui li molesta i qui deixa de venir a les Illes Balears per pagar un euro al dia, si això ningú s'ho creu...

(Remor de veus)

Això ho poden predicar les vegades que vulguin, però no hi ha ningú que s'ho cregui. Vostè em parlava d'una perruquera, bé idò li diré que no fa molt a una turista li demanaven què trobava de l'ecotaxa i tal i ella va dir que no tenia cap problema amb l'ecotaxa, el problema més gran que tenia era que just baixar de l'avió li havien..., com aquell que diu just arribar a l'hotel i a la zona turística, ja li havien robat la bossa. Aquesta és una qüestió que em preocupa i que per tant, hauríem de fer tot el possible per tal de fer el màxim de feina conjuntament.

Igual que em preocupa el tema de llengua. Jo repetesc allò que he dit avui matí, la llengua no hauria de ser de cap de les maneres una qüestió de confrontació. Jo crec que hem de tenir la capacitat totes les forces polítiques d'arribar a un acord, que hi hagi el màxim consens, que hi hagi el màxim diàleg amb aquest tema perquè la llengua és un instrument de convivència i jo estic convençut que ha de ser un instrument de cohesió, a altres moments ho ha estat i ara no s'hauria d'espenyar. Igual que hi ha un altre tema que tampoc no ha sortit aquí i és el tema de la insularitat a nivell europeu i que en el qual també ens tindrà a la seva disposició en totes qüestions.

En tota la resta Sr. Matas, hi ha dos models, és a dir, ahir va quedar perfectament plasmat. Jo no vull que no hi hagi qüestions allà on no ens puguem trobar, jo ja vaig dir ahir que farem tots els esforços possibles perquè hi hagi la màxima capacitat de diàleg en tots i cada uns dels temes, perquè nosaltres estam per trobar solucions i ho hem estat també durant aquests 4 anys, ara aquesta legislatura és la legislatura de les solucions per allò que veig, però clar la Llei de consells insulars també devia ser una solució, la llei que donava ja finançament definitiu als consells insulars també devia ser una solució, les competències que es passaren durant l'anterior legislatura també devien ser una solució. De totes formes hi ha una cosa que em fa un poc de gràcia Sr. Matas i no m'hi vull allargar ni tampoc vull, ara que més o manco ho duim bé, no vull embrutar l'assumpte, però em fa un poc de gràcia és que ara el pacte Unió Mallorca- PP sigui un pacte programàtic i abans era un pacte antidemocràtic, jo què sé...

(Remor de veus)

Idò èticament..., escoltin no sé què era, però era cosa grossa, era cosa grossa, perquè el que arribaren a dir... i clar hi ha una cosa que no ha canviat i és que Unió Mallorca segueix tenint exactament els mateixos tres diputats, no ha canviat, segueix tenint els mateixos tres diputats i ara crec que més competències als consells que abans, fins i tot crec que té més poder que abans en el consell de quan nosaltres hi érem. Per tant, allò que li vull dir amb això és que a la llengua li fan dir el que volen. Avui el batejam d'acte programàtic i ahir el batejàvem de pacte èticament no assumible, per dir-ho d'alguna manera.

Miri Sr. Matas, com li deia, ens trobarà per parlar de totes aquestes qüestions que poden ser qüestions importants per als ciutadans i ciutadanes, ens trobarà per dialogar amb tots aquests temes i com es suposa, com no pot ser d'altra manera, també farem una oposició des de la responsabilitat i amb l'únic motiu de servir al nostre país i de defensar el model pel qual hi ha hagut tanta gent que ens ha donat la confiança. Per tant, com li deia avui matí, en tot allò que tornem enrera, en tot allò que signifiqui llevar cohesió social a aquesta societat, en tot allò que signifiqui empènyer massificacions en tot allò que signifiqui empènyer un model, que segons nosaltres no és sostenible tan des del punt de vista econòmic, mediambiental i social, ens trobarà a la contra i no només a la contra, ens trobarà presentant alternatives per fer les coses d'una altra manera. Per tota la resta Sr. Matas li desig molta sort perquè si vostè fa molta feina segurament els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears viuran millor, esper que aquesta feina es faci d'acord amb allò que sigui més proper possible d'acord amb allò que nosaltres defensam.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, passades les 19 hores aquesta Presidència manifesta que la votació es farà tot d'una que s'acabin els debats. Per tant, continuam i té la paraula el Sr. Matas.

EL SR. MATAS I PALOU:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Les paraules del Sr. Ramon avui matí han estat "representam el 42% dels vots i configuram i volem configurar un espai unitari i progressista". Insistesc que aquestes paraules jo no les m'he inventat, són les que queden reflectides en el *Diari de Sessions*. Per tant, no em sembla congruent en aquests moments que pugui criticar aquestes formes i aquesta agrupació del pacte, en aquestes condicions i en aquestes circumstàncies. Jo crec que eren un pacte d'esquerres i són un pacte d'esquerres. Allò que jo sí em puc comprometre avui aquí és que si jo surt president mai arribarem a l'extrem que els meus consellers me repliquin en el debat de política general.

(Aplaudiments)

Jo no entraré una altra vegada més, lògicament, en la guerra de xifres, d'atur, ni de política turística, insistesc en el fet de què serà important tenir en compte quina és la planta hotelera que està oberta a l'hora de fer anàlisis comparatives que siguin realment il·lustratius perquè realment si no es compara, és a dir, si només comparem ocupació però resulta que tenim la meitat dels hotels tancats estam enganant, bé estam dient veritats a mitges. Jo crec que hem de ser seriosos, però insistesc que no vull entrar en aquest debat. I torn dir efectivament que el fet de defensar l'empresari i si vostè el defensa encantat, l'empresari, el treballador i allò que sigui crear riquesa per a aquesta terra és allò que necessiten els ciutadans d'aquestes Illes i a més que

ens hi posem quan abans. Però també li vull dir que la millor manera de defensar els dèbils, la millor manera de defensar que la riquesa que es crea no es quedi en mans d'uns quants i que aquesta riquesa pugui arribar als dèbils i a tothom i en condicions és que creem llocs de feina, que fem feina per a economia que sigui capaç de crear llocs de feina i que els llocs de feina no es destrueixin cada dia a les Illes Balears.

Quant a la reconversió del turisme, em perdonarà, però els únics que han posat en perill, els únics que deien que totes les mesures que feia el Sr. Antich eren mesures per dur un turisme de més qualitat eren vostès i els únics que amb la seva política han posat en perill els llocs de feina són vostès, els únics que amb aquesta política turística, amb aquest model que deien de reconversió, amb aquesta aposta que deien per a la qualitat són els que han aconseguit posar en perill la nostra qualitat de vida, la nostra riquesa i la nostra feina, sincerament són vostès. I lògicament crec que els sindicats seran una part important del diàleg i de la possibilitat d'enteniment, jo no vull recollir la seva al·lusió a la pau social com a una amenaça, no ho recull en absolut, estic segur que hi haurà un clima de col·laboració i esper que pugui existir aquest clima i per la nostra part així serà.

I els parcs naturals, la gran diferència és que siguin per convicció i no per imposició, no vol dir que no hi hagi parcs naturals, no vol dir que no hi hagi parcs naturals en propietats privades, no, però que siguin per convicció i que no siguin per imposició i les coses que es varen fer malament en el passat, incloses les que nosaltres ens vàrem poder equivocar nosaltres rectificarem perquè sabem assumir els nostres errors i allò que hem fet malament a algun lloc, creim que hi ha problemes a Mondragó, idò lògicament nosaltres serem els que solucionarem aquests problemes i no ens cauen els anells de dir que en algun moment, lògicament, hem fet coses que tal vegada no les hem fet adequadament no?

El problema de l'autopista de Manacor, el greu problema sap quin és? Que han passat 4 anys parlant i no han fet res, si és que és igual, si allò que volen fer és el mateix, tornar a discutir que si ara fracciona, que si no fracciona, escolti volem fer una autopista a Manacor i volem que la gent vagi a Manacor per autopista, de la forma més respectuosa amb el medi ambient possible i amb el menor impacte ambiental, però allò que no estam disposats és a estar 4 anys més parlant...

(Aplaudiments)

I vull insistir amb el fet que en tot allò sigui possible defensar, siguin fixos discontinus, com sempre he fet amb tot allò que sigui possible defensar els interessos tot el que puguem fer ho farem, si ho aconseguim perfecte i si no ho aconseguim, perquè tampoc ho aconseguirem tot, lògicament no n'haurem sabut més.

Que hi ha 3.000 persones que han canviat d'empadronament, naturalment han canviat d'empadronament i aquesta és la clau, la resposta del nom de què alguna cosa hem fet malament i si resulta que nosaltres ara amb aquesta legislació podem solucionar el problema de selecció de centre per evitar això dels 3.000 no sé per què no ho han solucionat

vostès? Aquesta era la solució, hi hagi la llei que hi hagi, si està dins la seva mà solucionar aquesta situació i evitar que aquesta gent cada any hagi de fer aquest canvi d'empadronament, aquesta era la possibilitat que vostès durant 4 anys no han volgut arreglar. Miri, nosaltres ho volem arreglar i per tant, ho intentarem, si tenim la seva col·laboració, encantats, arreglarem aquesta situació, però intentarem lògicament que al final aquests pares i aquestes mares puguin tenir aquesta llibertat.

Jo no he dit que les moratòries han destruït llocs de feina, jo no ho he dit. Per tant, no puc caure en contradiccions, ho diu vostè, jo no ho he dit. Jo he dit que les moratòries precisament han creat una bombolla, clar una bombolla immobiliària, clar i això és feina. Clar aquesta bombolla que s'ha creat de forma artificial resulta que allò que ha fet ha estat precisament tenir un termini i aquest termini és el que a més ens està preocupant en aquest moment. Què ha creat la moratòria? La moratòria ha creat inseguretats perquè era un instrument i no era l'objectiu i vostès amb la seva falta d'enteniment, com sempre, amb la seva capacitat de posar-se d'acord entre vostès han impedit que es donés una solució a aquesta situació. I resulta que aquesta moratòria allò que ha creat ha estat inseguretats i ha creat una bombolla amb bombolla d'activitat, les dades de la construcció estan allà on estan i una bombolla d'activitat que és virtual, és artificial i aquest és el problema i vostè com a vicepresident econòmic hauria de saber aquesta situació lògicament no?

Miri vostè també com a vicepresident econòmic i com a expert econòmic hauria de saber precisament que hi ha alguna cosa molt important que es diu expectatives. Podem fer en aquests moments una mica d'allò que vostè vulgui respecte si l'ecotaxa du o lleva turistes, no, no és un problema, és un problema que vostès coneix perfectament i la seva gent encara més, és un problema d'expectatives és que quan vostè analitza la influència que tenen les expectatives, lògicament, dins l'evolució econòmica vostè sap el que són, lògicament. És un problema d'un impost que ha creat uns perjudicis a la nostra imatge, que s'ha posat de la pitjor forma possible, en el pitjor moment possible i de la pitjor manera possible i vostè mateix ho deia, perquè jo estic convençut que vostè no ho té clar a això, la filosofia la compartim i vostè també la comparteix, però també vostè que sap que és això precisament de l'activitat econòmica de les Illes Balears, i ara ho sap més que mai perquè ho ha viscut durant 4 anys, sap que això no ha funcionat, això no s'ha posat bé, vostè ho sap. A mi estic segur que mirant-me a la cara no m'ho diria que no s'han comès errors en l'aplicació de l'ecotaxa. L'ecotaxa s'hagués pogut ajornar, hagués pogut esperar que venguessin millors temps, no hi havia cap necessitat de fer una bandera política d'un tema que ens podria perjudicar, perquè al final ens ha perjudicat.

El problema és que s'ha intentat fer política amb l'ecotaxa, aquesta és el problema i no és un problema, lògicament, d'un euro, no, no, és un problema d'una política. Però de totes maneres la clau del nou, de l'ecotaxa i d'allò que defensa el Sr. Antich, jo insistesc, és la mateixa, ni els seus s'ho creuen. Clar saps que és de trist, pacte central del Partit Socialista, Sr. Chaves president del Partit Socialista ve a les Illes Balears ¿hombre usted viene a apoyar al Sr. Antich? Vengo a apoyar al Sr. Antich ¿usted viene a apoyar la política del Sr. Antich?

Sí ¿Usted apoya la ecotasa? Sí ¿Usted va a poner la ecotasa en Andalucía? No. Clar, alguna cosa deu tenir quan els altres no la volen, alguna cosa deuen haver fet malament vostès quan ni els seus s'ho creuen, alguna cosa deuen haver fet malament quan aquest instrument no és un problema d'un euro, aquest instrument és un problema, insistesc, d'una política fiscal que ha deteriorat la nostra imatge, que s'ha posada en un moment en què no s'havia de posar i en d'una forma probablement que no s'havia de posar. Però la filosofia és una filosofia que compartim i estic segur que tots compartim aquesta filosofia.

Vostè Sr. Sampol diu que són uns *pardillos* que no han sabut vendre. Miri, parlant seriosament no és un problema, el problema no és aquest, perquè el problema és seriós, el problema és que vostès s'han muntat una realitat que no és la realitat, és que aquesta realitat que vostès expliquen no és la que hi ha en el carrer, és que aquests no han estat els 4 anys més brillants de la història econòmica de les Illes Balears, és que a la gent del carrer no li va tan bé. És aquest el problema, el problema és que els polítics que sovint pujam per les bardisses, clar el problema és que ens hem muntat una realitat que ho hem fet tot beníssim, tot ens ha anat beníssim, que som el primer destí turístic, que som els que més ocupació tenim de tota Europa, que ho hem fet tot meravellosament. Clar aquesta no és la realitat i aquest és el problema. No és un problema de saber vendre o de no saber vendre.

Miri i això del parc natural a mi tampoc no me'n fa cap de gràcia, perquè que han vengut a menjar a la seva paella, jo em pos en el lloc d'aquell propietari del Parc de Llevant, que existeix, que va anar a demanar un préstec amb la seva finca i el banc li va dir "no li concedeixo el préstec perquè és parc natural". Això no fa cap gràcia, a mi no me'n fa cap de riulla això, no és una qüestió d'una paella, és una qüestió d'un senyor que li toquen els seus, clar. Aquest és el problema, és un senyor que pel fet de tenir la seva finca inclosa a un parc natural li lleven els seus drets i li retallen els seus drets, els seus i els dels seus fills i de tots els que vendran darrera. I aquell senyor que va a demanar un préstec amb la seva finca que abans li donaven sense cap problema, ara clar és una finca subjecte a dret de tempteig i retret, lògicament i és una finca subjecte a una limitació dels seus drets que abans no tenia, lògicament en aquest moment aquest senyor és perjudicat.

Segones residències. Miri, en rústic almanco, allò que ha passat en aquestes Illes els darrers 8 anys alguna cosa hi tenen a veure vostès, alguna cosa, sigui el que sigui, per bé i per mal. Però a més, crec que bé..., és igual.

Tornam al tema de Palma- Manacor, 4 carrils, vostè s'oblida de dir 15 rotondes, s'oblida, ha de dir 4 carrils i 15 rotondes, ho ha de dir perquè els ciutadans ho sàpiguen. 15 rotondes Palma-Manacor en 35 minuts, 15 rotondes per molts de 4 carrils que tenguí vostè 35 minuts d'anar de Palma a Manacor Déu n'hi do! De totes maneres, no m'ha contestat, és igual, una mica la broma que jo li feia, distesa, en el sentit que vostè em faci els comptes a l'inrevés. Vostè em fa uns comptes que estan molt bé, però a més jo crec que són imaginatius, són els doblers que a la gent li costarà aquests 8 quilòmetres de més, clar però també faci els comptes dels doblers que els costa als ciutadans

avui no tenir determinades carreteres ràpides i segures o de tenir determinades autovies o no tenir determinades autopistes, que també ho podem fer no? Vull dir podem fer, lògicament, les dues lectures.

Que vostè defensa les modalitats lingüístiques, això sí que és un descobriment, això sí que és un descobriment i gros. De totes maneres davant aquest descobriment jo no faig més que dir-li que estic encantat que vostè defensi les modalitats lingüístiques, també li reconec que nosaltres no hem fet allò que hauríem d'haver fet per defensar aquestes modalitats lingüístiques i per això ens proposam defensar aquestes modalitats i aquest és el nostre compromís i si vostès a més, ens donen suport en aquesta defensa de les modalitats, jo encantat i tot seran vist-i-plaus.

Aquí ningú ha dit que nosaltres no vulguem donar quotes de poder a ningú, ningú ho ha dit. Nosaltres el que passa és que volem complir un programa electoral i el volem complir a totes les Illes i a tots els consells insulars i en els consells insulars allà on, com passa a Eivissa i Formentera tenim la responsabilitat de governar, perquè com vostè sap allò que nosaltres farem estrictament serà complir els nostres compromisos electorals, en matèria de transferències i en totes les altres matèries i aquí hi ha, esper, el futur President d'Eivissa i Formentera i com vostè es pot imaginar és el primer que exigirà que es compleixi aquest programa electoral i que a ningú li càpiga dubte que el programa electoral d'Eivissa i Formentera es complirà estrictament.

(Aplaudiments)

Com tots els altres.

I jo crec que sempre, Sr. Sampol, he intentat defensar allò que jo creia que eren els interessos de la meua terra i dels meus ciutadans. A vegades ho hauré aconseguit i de vegades no ho hauré aconseguit, però no tenguí cap dubte que allò que he fet ho seguiré fent, sempre des de qualsevol lloc que ocupi i des de qualsevol responsabilitat. I les relacions que pugui tenir, allò que pugui aportar per solucionar aquests problemes que siguin bons per a la nostra gent i per a aquesta comunitat així ho farem i així ho durem endavant. L'única cosa que aquesta lectura d'aquest discurs que pareix que els ciutadans han votat com una mica enganats, no, no, el ciutadà és molt més llest d'allò que la gent es creu, el ciutadà sap perfectament allò que vol i allò que no vol, ho sap perfectament i jo crec que aquest és un respecte que li devem, sense cap dubte, als nostres ciutadans.

Jo vull agrair el canvi de talant del Sr. Antich en la seva darrera intervenció. Existeix, aquesta és la grandesa de la democràcia, jo l'he anomenat com a cap de l'oposició, jo mai posaré en dubte aquesta legitimitat i allò que vostè representa d'aquest 42% que vostè diu que representa i d'aquesta part tan important de la societat que no ha votat el Partit Popular. Aquesta és la grandesa de la democràcia, aquesta és la grandesa i amb aquest camí, Sr. Antich, ens hi trobarà, en el camí lògicament de saber que no tothom pensa igual, de saber que la nostra prioritat ha de ser respectar a tots aquells que no pensen com nosaltres, sense cap dubte. Per això vostè

comprendrà que de vegades haguem patit al llarg d'aquests anys circumstàncies que no han estat tan així i que nosaltres també representàvem també durant aquests 4 anys passats el 44 i busques per cent dels ciutadans d'elles Illes Balears i no sempre ens hem sentit reconeguts en aquest paper...

(Aplaudiments)

Però nosaltres intentarem prendre lliçó d'aquests errors i de les seves paraules, procurarem no ser sectaris, no perseguir als que pensen distint a nosaltres i ser absolutament tolerants en aquest sentit. I vostè diu que ha tret 23.000 vots més i un diputat a Mallorca més i un a Menorca, l'únic problema és que vostè a aquest diputat no ens ho ha pres a nosaltres, vostè amb això ha estat un soci que tal vegada no ha estat tan lleial com s'esperava perquè, no, no, perdoni rectific si això el pot ofendre, no ho vull dir en aquest sentit, li deman disculpes. No, ho dic perquè aquests resultats, aquest diputat que vostè ha guanyat, tan a Menorca que l'ha guanyat Esquerra Unida, com a Mallorca que l'ha guanyat al Partit Socialista de Mallorca, insistesc, ha estat un diputat que en tot cas haurà recomposat la situació dins aquest pacte, no des de fora, i crec que això és important destacar-ho.

(Remor de veus i algunes rialles)

Miri, no hi ha, jo no crec que sigui el lloc ni el moment de parlar del Pla hidrològic nacional, però només me permetin que en faci cinc cèntims. No hi ha un projecte de llei consensuat; amb el 82% dels representants del Consell Nacional de l'Aigua, amb la totalitat dels usuaris i dels regants de tota Espanya, de totes les comunitats autònomes d'Espanya, cosa que no havia passat mai, 82%; amb el suport de la majoria de les comunitats autònomes de l'Estat Espanyol. I després, a més, al Congrés dels Diputats i al Senat, amb el suport del 60% dels vots del Parlament espanyol, del Congrés i del Senat. A mi m'hagués agradat poder consensuar aquest projecte amb el Govern de les Illes Balears, però, com diem en mallorquí: Déu ajudi a qui n'és causa; perquè jo les coses que ofería al Sr. Bono, lògicament dins un pla que volia solucionar els problemes de tots -un moment Sr. Rosselló, és que és important que m'escolti, si pot ser, sí-, ...

(Remor de veus i algunes rialles)

... perquè mentre jo ofería aquestes inversions que pretenien resoldre el problema de l'aigua de tots els ciutadans d'Espanya, el Sr. Bono deia que "*Todas las inversiones que vienen a Castilla-La Mancha son buenas, vengan de donde vengan*"; i quan jo ofería inversions, com les dessalinitzadores al Govern de les Illes Balears, el Govern de les Illes Balears, vostè, Sr. Antich, no sé si vostè, o qui sigui, no les volien, aquesta és la diferència, aquesta és la petita diferència.

(Aplaudiments)

El règim especial de les Illes Balears, que no fa tants d'anys que ha passat per aquest debat, abans d'anar a Madrid, va passar per un debat en aquesta Cambra, i en aquesta Cambra el

Partit Socialista Obrer Espanyol va votar en contra del règim especial de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

I quan es tramitaven les esmenes en aquesta cambra, jo, que en aquell moment era conseller d'Economia i Hisenda, vaig fer una proposta al Partit Socialista en nom del Partit Popular que era la següent: aprovàvem totes les esmenes que havia presentat el Partit Socialista Obrer Espanyol aquí si ells -i això el Sr. Sampol ho recordarà perfectament- si el Partit Socialista donava suport al projecte, en aquest parlament, del règim especial de les Illes Balears. El Partit Socialista va dir que no, no va acceptar aquesta transacció i el Partit Socialista va votar en contra del règim especial en aquest parlament.

(Renou i aplaudiments)

Exactament igual que va votar en contra de l'admissió a tràmit a Madrid, que va ser on el Sr. Costa va dir allò de *las prebendas de los países ricos*, i que si aquell vot en contra del Partit Socialista a la tramitació de la llei hagués anat endavant, avui no tendríem règim especial de les Illes Balears.

I vull acabar, molt breument... Bé, vull recollir, lògicament, el fet de la col·laboració amb la inseguretat ciutadana. Lògicament ha estat també un eix important malgrat que les competències no són, com vostè sap, de la comunitat autònoma. Jo crec que és una qüestió que ens preocupa a tots i per tant tota la col·laboració que puguem tenir en aquest sentit serà bona.

I jo també crec que la llengua no ha de ser una qüestió de confrontació. El que passa és que crec que també, perquè ens puguem entendre, hem de defensar les nostres posicions.

Recull la proposta que em fa el Sr. Antich, i la hi agraesc sincerament, també quant a la insularitat a nivell europeu; crec que és una bona iniciativa que vostè sap, i que en tot allò que sigui possible, Sr. Antich, ens puguem entendre i puguem arribar a acords. Que en tot allò que sigui possible i que sigui bo per als ciutadans de les Illes Balears puguem tenir aquests acords i puguem establir aquests acords. Jo crec que això és bo i positiu.

I quant al pacte que nosaltres hem fet, un pacte de programa i un pacte de projectes, hi ha una petita diferència: que nosaltres tenim 30 diputats. Per tant tenim majoria absoluta, i sí hem posat en aquest pacte qüestions que podríem aprovar amb aquesta majoria absoluta i que no volem aprovar amb aquesta majoria absoluta, perquè creim que aquestes qüestions val la pena que les intentem consensuar, i per això hem establert un acord amb Unió Mallorquina, per consensuar aquestes grans qüestions que podríem aprovar nosaltres amb els nostres vots, però que volem que siguin consensuades, i aquesta és una petita però gran diferència.

I vull acabar, acab, Sr. President, acab tot d'una. Només li vull dir una cosa, Sr. Antich: jo també li desitj el millor, si aquesta cambra em dóna la seva confiança avui, com a cap de

l'oposició. Aquestes eleccions, Sr. Antich, ni les he guanyades jo ni les ha guanyades el Partit Popular, aquestes eleccions les han perdudes vostès des del Govern.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Popular, l'Hble. Sr. Joan Huguet i Rotger.

(Remor de veus i aplaudiments)

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, senyores i senyors diputats, estimats companys, açò sempre encoratja, que en aquestes hores, quan fa aquest trajecte se senti motivat.

Sr. President del Parlament, senyores i senyors diputats, benvolgut Jaume Matas, candidat a la presidència de la comunitat autònoma de les Illes Balears, us heu presentat davant aquesta cambra, representació primera i directa del poble de les Illes Balears, per sol·licitar la confiança dels diputats i per fer un avanç del projecte de govern que heu de liderar i que, ja ho dic d'entrada, compta amb el suport total del Grup Parlamentari Popular, i pel que hem sentit també compta amb el suport del Grup Parlamentari d'Unió Mallorca.

Però abans de fer la vostra presentació davant els diputats i les diputades, l'heu feta davant els mateixos ciutadans a través de les eleccions de dia 25 de maig, i podeu mostrar per açò avui amb orgull merescut els vostres mèrits, ja que vos presentau aquí amb l'aval absolutament majoritari del poble de les Illes Balears. Els ciutadans han rallat, han xerrat o han parlat, és igual, tothom ho ha entès; han dit amb veu ben clara que, entre tots els candidats que es presentaven a aquestes eleccions, que n'hi havia de tota casta, de tot color i de tot pensament, confiaven en vós, i així us han elegit amb una diferència aclaparadora damunt el següent, i açò no es discuteix, són dades, i les dades no es discuteixen, en tot cas es constasten.

Bé idò, i quins són aquests missatges que ens han fet saber els ciutadans a través de l'altaveu de les urnes?

En primer lloc, crec que és important dir-ho, que el programa electoral del Partit Popular que vàreu presentar als electors amb uns punts clars i amb un sí rotund i vistós a una sèrie de propostes bàsiques, ha obtingut el suport majoritari de la població de les Illes Balears, reiter, molt per damunt de la resta de programes, i que per açò mateix han assignat al Partit Popular la responsabilitat única, però noble, de governar per si mateix.

En segon lloc, que els ciutadans de les Illes Balears desitgen de forma absolutament també majoritària que vós sigueu president sense cap tipus d'hipoteca.

Així, els altres candidats a la Presidència, que no se presenten avui en aquesta cambra però que sí se sotmeteren al veredict dels electors, i són els electors i ningú més que els electors que els han dit amb tot el respecte democràtic del món: "ara vosaltres a l'oposició".

En tercer lloc ha quedat clar també el suport popular i parlamentari indiscutible que heu obtingut per acudir en aquesta cambra i proposar-nos quin serà, quin és, el projecte de país que els ciutadans han triat.

En quart lloc és una constatació que avui el denominat pacte d'esquerres, viu encara almenys per boca d'un dels seus portaveus, que el vol mantenir viu, no sé si tots tres estan d'acord o els han agafat (...), però almenys viu, així nosaltres ho hem interpretat, no poden formar alternativa a la majoria parlamentària del Partit Popular; facin les combinacions que facin, els números no surten. Només tenen, només han tingut en una setmana una combinació possible, i és llogar a Esquerra Unida, que no ha obtingut representació suficient per formar grup parlamentari, un dels diputats o diputades, forçant així una norma reglamentària...

(Aplaudiments)

M'estalviaré qualsevol tipus de qualificatiu per no ser gruixut.

Sr. Candidat, preconitzat candidat a la Presidència, aquesta és la geografia del vot que s'ha donat a les Illes Balears. Reiter una vegada més el que hem dit abans, el poble ha rallat i ha rallat de forma clara: el partit és, diu el poble, el que ens mereix la confiança, i aquesta és la confiança que avui capvespre se substanciarà en aquesta cambra i us farà president, perquè aquesta confiança els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears l'han dipositada cap a aquells diputats i diputades que representen, que representem els postulats moderats i d'autèntic progrés de la nostra societat.

Perquè el poble ho té molt clar: vol ser governat de forma seriosa i responsable, i per açò rebutja experiments estranys i fórmules de govern fonamentades en la promiscuïtat, una promiscuïtat en sentit acadèmic, repetesc, en sentit acadèmic de la paraula, que es defineix com "mescla o confusió", no hi hagi mals pensaments. Aquesta promiscuïtat d'idees, d'ideologies, de grupúsculs legítims, només han tingut com a element aglutinador al llarg d'aquests anys un cert rancor o un "no passaran". I açò al final ha acabat en contra d'ells, en contra d'aquest experiment que va néixer de forma forçada amb l'únic objectiu de treure fora el Partit Popular de totes les institucions.

A tots aquests experiments, a totes aquestes fórmules de promiscuïtat política amb els vots que els han confiat els ciutadans, humilment jo avui vespre aquí els recomanaria que llegissin aquell prestigiós professor de la Sorbona, Maurice Duverger, en tot allò que fa referència a la convivència de les ideologies, als límits i les estratègies de la lluita política i sobretot a allò que ell anomena "teoria de la integració". Només recordaré una de les seves aportacions, de les aportacions del professor Duverger, el millor tractadista -no hi ha cap dubte-

polític contemporani: “Aquestes lluites que duen cap a la desintegració són mostres d’una diversitat de clans i de faccions dins un mateix grup dirigent”, el que nosaltres aquí diríem, perquè ens entenguéssim, amb tècniques dels remadors mariners: “Si cadascú rema a la seva, aquest vaixell s’en va en orris”, i açò és el que ha passat i açò és el que han detectat els ciutadans, senyor candidat.

Respectat Jaume Matas, president del Grup Parlamentari Popular, preconitzat president de la nostra comunitat: Després de reconèixer una evidència com és l’evidència dels resultats electorals, el nostre grup, el Grup Parlamentari Popular us vol encoratjar a mantenir una actitud diametralment diferent de la que hem hagut de patir durant els darrers temps a la nostra comunitat. No hem de tenir cap actitud de menyspreu, mai, a l’oposició, com han fet qualque vegada ells amb nosaltres durant quatre anys, perquè nosaltres ho tenim clar: l’oposició, ells també són representants legítims del poble de les Illes Balears i aquesta ha de ser la nostra grandesa, Sr. Candidat.

(Aplaudiments)

Sr. President, senyores i senyors diputats, crec que tots els que som avui en aquesta cambra pensam lo mateix, encara que reconec que a alguns els resulti difícil poder-ho reconèixer en públic. Almenys dues coses: primera, que han passat quatre anys de la nostra vida, però açò és un fet temporal, un fet biològic, res a dir; segona, que a més d’haver passat aquests quatre anys hem perdut quatre anys, i com que les evidències he dit que són clares i llampants, en aquest cas tampoc no necessiten prova en contrari perquè el veredict no el donam nosaltres, l’ha donat lliurement la societat.

I contra d’aquesta evidència sàpiga, Sr. President, que no tendran cabuda a dins el nostre grup ni actituds fatalistes ni posicions estoïcistes. Però sí que ens hem de rebel·lar amb totes les nostres forces perquè hem d’acceptar l’estat de la qüestió com a una realitat passada, però que ens incentiva la nostra imaginació i ens obliga a fer feina amb una redoblada dedicació.

Per açò, Sr. Matas, en nom de tot el grup us recoman que no us obsessioneu ni un sol segon amb lo que heu hagut de passar i amb el que heu hagut de sofrir, que ha estat molt; que no aneu a la recerca del temps perdut com l’inefable Marcel Proust. El temps passat, passat està, i als protagonistes d’aquesta pèrdua de temps, el poble de les Illes Balears ja els cantat el “Gori-Gori” a les urnes. En tot cas heu de fer com feia precisament Proust: que del passat va treure una gran lliçó i la va convertir en la força vital que el duia a la trobada amb la realitat del moment present.

Per açò us dic que malgrat que el malalt està bastant malalt encara té remei. La situació encara no és irreversible, i és açò que han entès els ciutadans, que aquesta situació no és irreversible, i per açò han triat el Partit Popular.

Sabem, perquè us coneixem, que no tendreu cap a la resta de grups polítics cap actitud ni de revenja, ni d’odi, ni de venjança, que no condueix enlloc. Aquest no és el nostre estil,

i a més de no ser el nostre estil, és que tampoc no és necessari, perquè les urnes ja han posat a cadascú en el seu lloc, i crec que tothom ja ha après la lliçó, i si no l’ha apres, pitjor per a ell. Com que sou una persona elegant, és evident, i en tots els aspectes, no fa falta que us digui que tracteu amb elegància i amb una actitud de tolerància i de diàleg els que us hagin pogut ofendre, els que us hagin calunniat i fins i tot els que us hagin insultat.

Per altra banda hem de tenir ben clar que allò que la ciutadania vol és que mirem cap endavant i que no perdem el temps girant la vista enrera, alçant catifes o anunciant auditories d’infart. Ja sabem el que els ha passat als que s’han dedicat a mirar cap enrera, i el que els ha passat, ni més ni manco, no és altra cosa que donar vida a aquest personatge bíblic de Lot, és a dir, que s’han convertit en estàtues de sal. I així els ha anat; una estàtua de sal generalment pinta poc, però el que és segur és que no fa res.

Ara bé, també vos demanam, senyor candidat, diàleg sí, acord sí, consens sí, però ferm en les nostres conviccions i ferm amb les nostres compromisos; perquè la tolerància i el respecte cap a tothom no significa, no pot significar mai ni manca de personalitat, ni cessió de les nostres propostes, ni abandó de les nostres promeses electorals, ni renúncia al programa baix el qual el poble de les Illes Balears va dipositar en vostè i amb el nostre grup la confiança majoritària.

Com a portaveu del Grup Parlamentari Popular, vos deman que vos mostreu generós amb tothom, que sigueu, com ja vàreu anunciar ahir i avui heu reiterat, president de tots. I que açò que es diu sempre quan hi ha unes eleccions, no quedi en una frase feta o en una forma de sortir-ne del pas, que governeu pensant en el bé majoritari de la població. I no -com hem vist massa vegades- pensant només en els que l’enrevolten o en clientelismes estranys; que tothom sigui igual davant vos, fins i tot perquè tenen els mateixos drets aquells que no ens hagin votat. Com diu el programa electoral, hem d’estar sempre oberts al pacte i a la negociació, però fermes en les nostres conviccions.

Durant els pròxims quatre anys, preconitzat candidat a la presidència, preconitzat president, heu d’anar a trucar a totes les portes que facin falta per millorar les condicions de vida dels ciutadans de les Illes Balears. I si heu de ser bellligerant heu de ser bellligerant en la defensa dels nostres drets, on sigui i davant qui sigui, sense victimismes, però sense renunciar a tot allò que, per Constitució i Estatut, ens pertoca. Per altra banda, heu de tenir les portes obertes per rebre totes les cridades i tots els suggeriments que us pugui fer qualsevol ciutadà.

Nosaltres entenem que governar significa, entre d’altres coses, desplegar l’ètica de viure humanament entre persones, de viure humanament tots junts. Els ciutadans ens han donat els vots perquè arribem a enteniments en allò que consideren essencial. O és que qualcú, a hores d’ara, pot pensar que els ciutadans donen el vot com qui doni un martellet per colpejar el cap de l’adversari? No, açò no és així, i la prova la tenim en què els ciutadans han rebutjat clarament l’anterior política, han rebutjat que l’anterior Govern dedicàs el 80% dels seus esforços a fer oposició de l’oposició i el 20% a governar.

En aquest món actual, ja no hi ha cabuda ni per a projectes totalitaris, ni per a projecte desintegradors, ni té sentit la cultura de l'individualisme possessiu, ni molt manco fer de l'acció de govern tot un entramat de persecució cap a l'adversari, açò ja no té cabuda a la nostra societat.. Nosaltres entenem que, amb la vostra forma de governar, només hi pot haver una actitud excepcional i preferent, i no és altra que tenir una atenció molt especial envers els grups socials que més desfavorits es troben dins la nostra societat. No fa falta que recordem que, a un món competitiu com el nostre, on tant es valora la supremacia, la força i ser els primers en tot, molts tenen dificultats; i les tenen per diferents causes, per malalties, per mala sort, per deficiències, per moltes altres dificultats. I no poden seguir, desgraciadament, el ritme que marca la societat.

Estimat amic candidat, estimat amic Jaume Matas, aquests grups necessiten una ajuda especial. Des del Grup Parlamentari Popular pensam que la grandesa d'un país es demostra, a més de pels índexs econòmics, per les exportacions, pel moviment industrial, per la renda per càpita, tot i ser molt important es demostra també per l'atenció als més desfavorits. Però també tenim ben clar que sense una economia forta i amb feina per a tothom, la solidaritat amb les persones necessitades esdevé en pura utopia.

En aquesta pràctica d'enteniment, de diàleg, d'acord, heu de ser generós sempre, heu de pensar en aquell poema d'Octavio Paz, quan diu allò de "*Los actos míos son más míos si son también de todos.*" Aquest és el tarannà del Grup Parlamentari Popular i aquest és el tarannà que heu de tenir vos a la presidència.

Anem un poc més enllà idò amb les nostres reflexions, anem en aquest cas a veure de quina manera podem interpretar el que ens han dit alguns ciutadans. Sabem, perquè ho hem viscut fa pocs mesos, que n'hi ha alguns que s'han convertit en autèntics professionals de la manifestació, del xou i de la pancarta. I, com deia Chumi Chumez, amb aquell humor àcid que el caracteritzava: "*Gritas tanto que parece como si quisieras tener la razón.*" O, com avançava un conegut polític d'aquesta comunitat quan va perdre les eleccions, i va dir: "El que hem perdut a les urnes ho recuperarem en el carrer".

En el vostre discurs d'investidura ja heu fet, senyor candidat a la presidència, un detallat repàs de totes les actuacions programàtiques que voleu posar en pràctica en aquesta nova etapa. I dic bé, programàtiques i de principis profunds, deixant de banda fer un llistat d'actuacions puntuals, àrea per àrea. No m'estendré a reiterar allò ja dit per vos, però sí crec que val la pena que insistim en els grans trets programàtics amb els quals estam compromesos, i així sortim encara amb més força d'aquesta sala, sabent que teniu el nostre suport, que ens teniu a nosaltres al vostre costat i que aquests projectes que vos heu presentat i que aquest model que ahir ens vàreu plantejar té futur.

Dins el món se n'ha parlat, la proposta nostra és clara, senzilla, intel·ligible per tothom, dins el món de l'educació propugnam un model de qualitat en llibertat per a tothom; amb la defensa de la lliure elecció de centres, així com la garantia del

bilingüisme, tot i reconeixent la unitat de la llengua catalana, però amb especial atenció a les modalitats insulars, donant així compliment a l'Estatut. Efectivament, no se n'ha de fer una guerra de la llengua; de la llengua s'ha de mantenir la seva convivència en pau i sense confrontació. I aquest és el nostre tarannà, no un altre tarannà, diguin el que diguin els nostres adversaris.

Una societat i una cultura obertes al món i definitiva de les nostres senyes d'identitat com a poble, amb propostes molt concretes sobre la promoció de l'esport, la igualtat d'oportunitats per a la dona, sense quotes ni ficcions, i una especial atenció als joves i a les necessitats de feina, habitatge i oci. En el tema de la cultura, hem de fugir de qualsevol complex, no tenim complex de parlar de cultura i defensar la cultura. La Cultura no té noms ni llinatges ni és propietat exclusiva de ningú; l'autèntica cultura és universal, com universal és Goya, com universal és Cervantes, com universal és Ramon Llull, com universal és Jafuda Cresques, com universal és Barceló. Un quadre, quan està pintat, té color, però no té color polític. Per açò, heu de potenciar la cultura universal i enriquidora per evitar fer de l'art i del coneixement una finca exclusiva dels autoanomenats "progres" que, de vegades, més que "progres" són pobres; pobres d'esperit, pobres d'horitzons i pobres d'idees.

I a més d'universal, la cultura ha de ser lliure, ha de ser autèntica cultura i no propaganda. I la cultura només és lliure quan no està sotmesa a l'intervencionisme del poder públic. Per açò, senyor candidat, donau suport a la cultura sense dirigir la cultura.

El foment de llocs de feina per a tothom i la promoció de polítiques actives que garanteixin la plena ocupació i la qualificació professional és la major garantia de solidaritat i de benestar social.

El turisme i el desenvolupament econòmic són el medi per garantir la feina i el benestar de la societat. Per açò fa falta recuperar el lideratge per garantir la qualitat, arribar a la màxima desestacionalització i mantenir amb tots els protagonistes del sector un diàleg sempre obert i de consens ampli. No entrarem aquí a fer una relació del que ha passat dins el món turístic, només posaré un petit exemple, de l'ecotaxa. Primer; no ha tingut res de taxa, ha estat un autèntic impost, i a més un impost injust, discriminatori i que ha atemptat contra la nostra competitivitat. Açò sí, hem de reconèixer que ha tingut un gran èxit en la primera part, ha tingut molt d'eco, ha tingut molt de ressò públic, negatiu, òbviament.

Medi ambient i entorn natural, són dos objectius prioritaris que nosaltres ens hem de marcar i que no poden anar separats un de l'altre, i l'objectiu prioritari és evitar creixements urbanístics a causa de polítiques erràtiques i assegurar una ordenació territorial basada en la seguretat jurídica i de respecte a la propietat privada. Ens avala el fet demostratiu de la vostra, de la nostra actuació a la legislatura passada, passada, amb les directrius d'ordenació territorial, hem de seguir per aquest camí.

Les comunicacions ràpides i segures, no insistiré, ja n'heu fet menció.

Un habitatge accessible i unes fórmules per facilitar el primer accés al primer habitatge, així com la reducció d'impostos i les ajudes a famílies i joves, també està al nostre projecte i està al nostre programa.

Una sanitat de qualitat, la reducció d'impostos i la descentralització administrativa inclou la supressió de l'impost de successions i la gestió eficient dels recursos públics. I la defensa d'una societat més justa, a través de polítiques socials, com hem dit abans, per als més desfavorits i la creació de centres per als que necessiten una atenció especial.

No seré més explícit perquè la resta és a l'abast de tothom i en el vostre discurs d'investidura ja heu fet el programa en relació al mateix.

Senyor candidat a la presidència d'aquesta comunitat autònoma, la nostra tasca política o la vostra tasca política que vos espera, jo vos animaria i vos diria que seguís els consells d'aquell gran mallorquí, un animal polític que va deixar la seva empremta a la política mundial, el Sr. Antonio Maura: "*De que un pueblo esté bien o mal administrado depende que esté mal o bien conducido, tranquilo o desasosegado, y no hay política palpitante más viva que el ordenamiento de la buena administración*". I afegia Antoni Maura: que els mals administradors generen descontent i infelicitat en la gent comú, que no protesta ni surt al carrer, però sí que guarda l'experiència en el seu interior i ho manifesta a la pròxima elecció.

I segueix Antoni Maura: si ja has escalivat una vegada els ciutadans, millor que no tornis. I nosaltres diem: "Moix escaldat aigua freda tem". En canvi, si ho has fet bé, has deixat bon gust de boca, la gent t'ho agrairà en la pròxima ocasió te renovarà la confiança. No fa falta dir que Maura va fer una perfecta radiografia de l'actualitat, un segle abans.

I una bona administració s'ha de fer sense que ens tremoli el pols. No fa falta que recordi que nosaltres no estam instal·lats a cap tipus d'autodeterminació, tot i respectant totes aquelles formacions que sembla que encara no han sabut o no han pogut o no han volgut evolucionar des del 75. Açò sí, nosaltres estam instal·lats en la determinació, en la determinació de fer de la nostra comunitat un punt de referència obligada a tots els pobles d'Espanya; en la determinació de fer de les Illes Balears una regió plenament integrada dins la nova Europa, que cada dia creix amb més força; una determinació de fer de les Illes Balears una autonomia que té veu pròpia en tots els àmbits de l'Administració de l'Estat; una determinació de fer de les Illes Balears un poble gelós de la seva terra, gelós de la seva cultura, gelós de les seves arrels, gelós de les seves tradicions, gelós de la seva llengua, gelós de la seva història, però ho posa i ho posam, sense cap tipus de complex, al servei d'un projecte comú i superior que es diu Espanya.

Senyor president del Grup Parlamentari Popular, d'aquí pocs minuts, president del Govern, sabem que no fareu en aquest

Parlament el que al llarg dels darrers quatre anys han fet els nostres adversaris, que, a més del president, que li pertocava, en els debats de política general de l'estat de la nostra comunitat, sortia a aquesta tribuna tot un estol de consellers que, en lloc de respondre al discurs del president, anaven brandejant l'encenser, amb la intenció única d'omplir la seva vanitat personal. Açò sí, de passada ens feien un repàs, a nosaltres que érem l'oposició que ni li cont. La veritat és que hi havia qualche debat, sí, ho he de dir, perquè la veritat és que hi havia qualche debat que semblava més l'exèrcit de Pancho Villa: feina poca, però tothom anava bufant la corneta, per amunt i per avall, al crit de guerra, cercant només posar nerviós l'adversari. Ha estat l'únic acord que han sabut aprendre i aquí no hi ha hagut cap fissura per a res al llarg de quatre anys, en açò els he de reconèixer el mèrit, no hi ha hagut cap fissura per a res al llarg de quatre anys, fer oposició a l'oposició.

Vos ho hem de dir ben clar, me cregui, no me puc reprimir, no ha estat fàcil estar a l'oposició i no és fàcil quan tens per tot arreu que te galtegen, però he arribat a una conclusió: és que no tenien altra cosa a fer, perquè poca cosa podien explicar, que és el que havien de venir a fer aquí, per tant és normal que hagin cercat aquesta sortida.

Nosaltres li volem anunciar seriosament, solemnement, senyor candidat a la presidència del Govern, que serem seriosos, que serem rigorosos, que si qualche cosa no ens agrada vos ho direm, perquè la lleialtat no està a dir sempre el que un vol sentir per agradar, sinó que la lleialtat està en la unitat, en les conviccions, en la vigilància permanent de què els principis i el contracte fet amb els ciutadans no quedi truncat.

Però m'heu de permetre, senyor candidat a la presidència, que vos digui que vos podeu sentir orgullós de totes les dones i tots els homes que formen aquest grup parlamentari, perquè és a tots ells on trobareu la força i l'empenta necessària per dur endavant aquest noble projecte de país, que heu dissenyat i esbrinat al llarg de tota la campanya electoral i que ha fet possible guanyar el futur no per al Partit Popular, sinó el futur per a la nostra societat.

Però també vos he de dir que aneu alerta, que aneu alerta amb els nostres adversaris, heu de saber que el llop pot mudar de pell, però no de dents, i heu de saber quina era la classificació que feien els romans per dividir els adversaris, tres: nomenaven adversaris o *adversarius* el que seia al lloc contraposat del Senat, era el contrari ideològic, l'autèntic adversari polític amb qui s'havia de discutir la política, la política en majúscules.

I senyors candidats o senyors portaveus, jo els vull donar, i no me cauen els anells, l'enhorabona, senyor president, avui hi ha hagut un debat d'adversaris polítics, esper que açò sigui així tota la legislatura, i que les altres dues excepcions que tenien els romans no es donin mai en aquesta cambra, estic convençut que no es donaran, que eren els *hostis*, en singular, *hostes*, en plural, que eren aquells rivals que defensaven els seus pensaments i les seves posicions amb força cridanera i amb un odi contingut. Els *hostes* mantenien sempre posicions irreconciliables, afortunadament açò avui no s'ha vist.

I el tercer grau eren els *inimicus*, aquests sí, aquests volien arrasar per tot i utilitzar qualsevol tipus d'arma. No se'n podien (...) perquè no sabien d'ètica, ni sabien practicar ètica. Afortunadament, no ho tenim avui aquí. El nostre grup està convençut que en aquest Parlament només hi haurà, només hi ha, perquè ho hem comprovat avui, adversaris.

Però és necessari en aquesta legislatura que recuperem el sentit del diàleg, el sentit del debat polític, el sentit de la confrontació ideològica.

Senyor candidat a la presidència del Govern, començareu el vostre mandat amb el mateix lema que us vàreu presentar a les passades eleccions, i acab, lema aquest que no és altra que sí, amb una actitud positiva i constructiva. I ens cregui si li diem que el lema general de la campanya ens ha agradat, perquè un sí, amb accent, significa una actitud positiva de govern. I aquesta actitud té un gran mèrit, perquè és una actitud de govern que combat els que sempre tenen si condicional. És clàssica aquella expressió generalitzada d'un important mandatari francès, al qual es coneixia com a *'Oui, mais...'* -Sí, però... És l'actitud dels que sempre tenen dubtes, és l'actitud dels condicionals.

I té un gran mèrit perquè aquesta actitud positiva va seguida d'una sèrie d'actuacions clares: sí al Turisme, sí a l'ocupació, sí al medi ambient, sí a l'habitatge accessible, sí i sí a les Illes Balears. Realment feia falta un missatge en positiu, un sí rotund que despertí i ha despertat les esperances dels ciutadans. I aquesta és la nostra gran responsabilitat, senyor candidat, no podem, sota cap concepte decebre aquests ciutadans; aquesta esperança i aquest sí afirmatiu rotund a la nostra comunitat, a la nostra gent, a les nostres arrels, vostè té la noble responsabilitat de no decebre, i compta amb el més gran que pot comptar, amb un grup parlamentari que sap segur que no li fallarà.

Com a Grup Parlamentari Popular, idò, vos oferim tota la nostra capacitat d'actuació, la nostra entrega i la nostra col·laboració i disposició per millor servir a la nostra societat.

President, senyores i senyors diputats, aquesta és la nostra actitud. Rebi públicament la nostra enhorabona, rebi públicament la nostra més total i absoluta lleialtat, que no és submissió, lleialtat que no és submissió; sapiguen que som 30, però que aquests 30, juntament amb vós, som un. Podeu comptar idò amb el vot del Grup Parlamentari Popular.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Jaume Matas, per contestar al portaveu del Grup Popular.

EL SR. MATAS I PALOU:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Només per agrair aquestes paraules del portaveu del Grup Popular.

Aprofitar aquesta darrera intervenció per agrair a tots els portaveus de les altres forces polítiques les seves intervencions i el seu tarannà al llarg del dia d'avui. I especialment al Grup Popular que hagi volgut donar-me aquesta confiança i corroborar, amb tots vostès, l'orgull que sent, no només de pertànyer i de presidir aquest Grup Popular, sinó que aquest grup hagi pogut triar un portaveu que crec que, efectivament, honra amb el fons i amb les formes el que ha de ser un parlament com el que tots volem.

Moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Conclòs el debat, es procedirà a la votació als efectes de l'atorgament de la confiança per part de la cambra al candidat proposat per a la presidència de la comunitat autònoma. La confiança s'entendrà atorgada si el candidat obté el vot favorable de la majoria absoluta de la cambra. La votació, segons el que disposa l'article 86.2 serà pública i per crida. El Sr. Secretari anomenarà les diputades i els diputats i aquests respondran: sí, no o abstenció. La crida es realitzarà per ordre alfabètic del primer llinatge, començant pel diputat el nom del qual sigui tret a sort. Els membres del Govern de la comunitat autònoma que siguin diputats, així com els membres de la Mesa del Parlament, votaran al final.

Sr. Secretari, procedeixi.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

18, Maria del Carme García i Querol.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Gascón i Mir, Miguel.

EL SR. GASCÓN I MIR:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Gornés i Hachero, José Simón.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Guasch i Díaz, Diego Manuel.

EL SR. GUASCH I DÍAZ:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Huguet i Rotger, Joan.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Huguet i Sintes, Cristóbal.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Joan i Cardona, José.

EL SR. JOAN I CARDONA:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

López i Oleo, Maria Ana.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Mascaró i Melià, Joana Lluïsa.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Matas i Palou, Jaume.

EL SR. MATAS I PALOU:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Matutes i Prats, Maria Estrella.

LA SRA. MATUTES I PRATS:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Mayans i Serra, José Miguel Fernando.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Mulet i Dezcallar, Dolça.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Munar i Riutort, Maria Antònia.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Nadal i Buades, Miquel.

EL SR. NADAL I BUADES:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Oliver i Mut, Gaspar.

EL SR. OLIVER I MUT:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Palau i Costa, Catalina.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Palau i Torres, Pere.

EL SR. PALAU I TORRES:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Pastor i Cabrer, Antoni.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Ramon i Juan, Miquel.

EL SR. RAMON I JUAN:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Riudavets i Florit, Eduard.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Rodríguez i Barberá, José María.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Salom i Coll, Maria.

LA SRA. SALOM I COLL:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Salom i Soler, Aina Maria.

LA SRA. SALOM I SOLER:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Seguí i Pons, Joana Maria.

LA SRA. SEGUÍ I PONS:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Sugrañes i Barenys, Misericòrdia.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Sureda i Fons, Catalina.

LA SRA. SUREDA I FONTS:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Torres i Cabañero, Carolina.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Tur i Torres, Vicent.

EL SR. TUR I TORRES:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Vadell i Ferrer, Maria Antònia.

Absent.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Vinent i Barceló, Assumpta.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Abascal i Jiménez, Patricia.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Armengol i Socías, Francesca Lluch.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Barceló i Martí, Joana Maria.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Boned i Roig, Joan.

EL SR. BONED I ROIG:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Bosch i Mesquida, Andreu.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Cabrer i González, Margarita Isabel.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Calvo i Sastre, Ana María.

LA SRA. CALVO I SASTRE:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Camps i Orfila, María José.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Castillo i Ferrer, Aina Maria.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Costa i Serra, Pilar.

LA SRA. COSTA I SERRA:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Diéguez i Seguí, Antonio José.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Estaràs i Ferragut, Rosa.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Fageda i Aubert, Joan.

EL SR. FAGEDA I AUBERT:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Feliu i Álvarez de Sotomayor, Carme.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Fiol i Amengual, Francesc.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Flaquer i Riutort, Joan.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Font i Barceló, Jaume.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Alomar i Mateu, Celestí.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Antich i Oliver, Francesc.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Quetglas i Rosanes, Francesc.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Rosselló i del Rosal, Miquel.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Rosselló i Pons, Margalida.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Sampol i Mas, Pere.

EL SR. SAMPOL I MAS:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Camps i Coll, Guillem.

EL SR. CAMPS I COLL:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Fernández Terrés, Fèlix.

EL SR. FERNÁNDEZ I TERRÉS:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Marí i Tur, Joan.

EL SR. MARÍ I TUR:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Rotger i Llabrés, Pere.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Valenciano i López, Valentí.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

No.

EL SR. PRESIDENT:

El resultat de la votació és el següent: sí, 33; no, 25; absent, 1.

Atès el resultat de la votació i havent-se obtingut el vot afirmatiu de la majoria absoluta dels membres de la cambra, s'entendrà atorgada la confiança per exercir el càrrec de president de la comunitat autònoma de les Illes Balears al diputat Molt Honorable Senyor Jaume Matas i Palou. L'atorgament de la confiança al candidat es comunicarà a Sa Majestat El Rei i al President del Govern de la nació, als efectes del seu nomenament com a president de la comunitat autònoma, d'acord amb el que preveu l'article 30.3 de l'Estatut d'Autonomia, i l'article 141.3.6è del Reglament del Parlament.

S'aixeca la sessió.

(Aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
